

PIRMDIENA, 2009. GADA 19. OKTOBRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 17.05)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Eiropas Parlamenta 2009. gada 8. oktobra pārtraukto sesiju pasludinu par atklātu.

2. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, pirms sākam šo sēdi, es gribētu bilst pāris vārdu. Kā jau jūs zināt, pirms 10 dienām Polijas prezidents *Lech Kaczyński* parakstīja Lisabonas līgumu. Es esmu pārliecināts, ka esam soli tuvāk ratifikācijas procesa noslēgumam. Vēl es esmu pārliecināts, ka arī Čehijā drīz tiks pabeigta līguma ratifikācija.

Es gribētu jūs informēt, ka šonedēļ, otrdien plkst. 15.00, pirmo reizi būs jautājumu laiks ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāju *José Manuel Barroso*. Šīs debates atspoguļos būtiskas institucionālās pārmaiņas. Tās būtiski uzlabos Eiropas Parlamenta sadarbību ar Komisiju. Šajā jautājumā esmu strādājis ar politisko grupu vadītājiem un priekšsēdētāju *J. M. Barroso*, un man prieks, ka jaunā procedūra kļūs par Strasbūras plenārsēžu pastāvīgu elementu. Esmu pārliecināts, ka tas debates padarīs aktīvākas un raisīs vairāk diskusiju.

Dāmas un kungi, 10. oktobris bija Starptautiskā nāvēssoda atcelšanas diena. Kopš 2007. gada šī diena ir bijusi arī Eiropas diena pret nāvēssodu, ar ko apliecinām savu apņemšanos un pienākumu cīnīties pret necilvēcīgu rīcību. Mēs iepazīstinām arī ar savu nostāju, paužot atbalstu vispasaules moratorijam saskaņā ar Parlamenta deklarāciju 2007. gada rezolūcijā un ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālasamblejas rezolūciju.

9. oktobra preses relizē es savā un Eiropas Parlamenta vārdā uzsvēru mūsu apņemšanos veidot Eiropu, kurā nav nāvēssoda, kā arī panākt tā atcelšanu visā pasaulē. Tas ir mūsu kopīgais mērķis. Diemžēl Eiropā joprojām ir viena valsts, kurā piespriež un izpilda nāvēssodu. Tā ir Baltkrievija. Mēs nosodām nāvēssodu izpildi Irānā, un mēs jo īpaši baidāmies par tiem irāņiem, kuri ir notiesāti uz nāvi pēc demonstrācijām jūnijā prezidenta vēlēšanu laikā. Bez tam mēs esam pret nāvēssodu piespriešanu nepilngadīgajiem un vēlamies norādīt, ka šogad aprit 20 gadi, kopš ir pieņemta Konvencija par bērna tiesībām, kura skaidri aizliedz sodīt ar nāvi mazgadīgos.

Mums apņēmīgi jāturpina nostāties pret nāvēssodu un jārunā par tā izmantošanas gadījumiem visā pasaulē. Mūs uztrauc nesenie notikumi Ķīnā, kur 12 cilvēki ir notiesāti uz nāvi pēc etniskajiem nemieriem un vardarbības Urumči, Siņdzjanas provincē. Lai arī jūnijā nemieros tika pastrādāti smagi noziegumi, mēs aicinām Ķīnas iestādes ievērot godīgas tiesāšanas standartus. Mūs uztrauc arī gadījumi, kuros nāvēssods ir piespriests un izpildīts Amerikas Savienotajās Valstīs, jo īpaši Ohaio štatā, kur pēc vairākiem neveiksmīgiem mēģinājumiem ir atlikta nāvēssodu izpilde ar letālajām injekcijām.

Es gribētu atkārtoti uzsvērt mūsu lūgumu visām tām valstīm, kurās joprojām piemēro nāvēssodu, svītrot to no kriminālkodeksa vai, gaidot tā atcelšanu, noteikt moratoriju attiecībā uz nāvēssoda piespriešanu un izpildi.

(Aplausi)

3. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

4. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)

5. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

6. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)**7. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)****8. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)****9. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)****10. Lūgumraksti (sk. protokolu)****11. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)****12. Koplēmuma procedūrā pieņemto tiesību aktu parakstīšana (sk. protokolu)****13. Pasākumi saistībā ar neizskatītiem jautājumiem (Reglamenta 214. pants) (sk. protokolu)****14. Neatliekamas procedūras pieprasījums (sk. protokolu)****15. Darba kārtība**

Priekšsēdētājs. – Ir izdalīts darba kārtības projekts tā galīgajā redakcijā, ko izstrādāja Priekšsēdētāju konference savā ceturtdienas, 2009. gada 15. oktobra, sanāksmē saskaņā ar Reglamenta 137. pantu.

Pirmdiena.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mana runa patiesībā ir saistīta ar pirmdienas darba kārtību.

Darba kārtības projektā, ko darīja pieejamu, pirms mēs saņemām dokumentu, par kuru jābalso, manuprāt, bija iekļautas debates par trīs gadījumiem saistībā ar parlamentāro imunitāti. Šie parlamentārās imunitātes gadījumi ir ārkārtīgi nozīmīgi, jo tie, iespējams, attiecas uz tādu deputātu brīvības izmantošanu, kuri ir pakļauti valdību politiskajam naidīgumam vai tiesu politiskajam naidīgumam, vai valdības izmantoto tiesu prokuroru politiskajam naidīgumam.

Redzu, ka šie jautājumi no debatēm ir pazuduši, un es par to paužu dziļu nožēlu. Ir atlicis tikai viens balsojums bez debatēm — par *Wallis* kundzes ziņojumu attiecībā uz *Siwec* kunga imunitāti. Balsojumā bez debatēm nav atļauts uzstāties, un tādējādi attiecīgajam deputātam nav ļauts izteikties kolēģu, citu deputātu, priekšā. Es par to paužu dziļu nožēlu.

Nobeigumā pieminēju deputāta *Speroni* kunga ziņojumu, ko pieņēma ar pārliecinošu vairākumu (manuprāt, to atbalstīja vai puse Parlamenta deputātu), par Francijas iestāžu rīcību, liedzot mūsu kolēģim *Marchiani* kungam imunitātes aizsardzību attiecībā uz telefonsarunu noklausīšanos, lai gan šādu imunitāti garantē valstu parlamentu deputātiem.

Es gribētu zināt, kas ir noticis ar *Speroni* kunga ziņojumā minētajiem ieteikumiem un jo īpaši ar sūdzību, kura mums bija jāiesniedz Eiropas Kopienų Tiesai.

Priekšsēdētājs. – Pieprasījuma rīkot debates par parlamentāro imunitāti nav bijis. Tāpēc balsojums par šo tematu notiks rīt. Ja būtu bijis pieprasījums, mēs šo jautājumu varētu skatīt citādāk. Debates darba kārtībā nav iekļautas, jo šajā saistībā nav bijis neviena priekšlikuma.

Otrdiena.

Grozījumi nav ierosināti.

Trešdiena.

Esmu saņēmis lūgumu no Eiropas Tautas partijas (Kristīgajiem demokrātiem) mainīt virsrakstu rezolūcijas projektos par informācijas brīvību Itālijā un Eiropas Savienībā citās dalībvalstīs. Mainītais virsraksts būtu „Informācijas brīvība Eiropas Savienībā”.

Simon Busuttil, *PPE grupas vārdā*. – (MT) Priekšsēdētāja kungs, kopēja nostāja, kas izrietēja no pagājušajā mēnesī notikušajām debatēm saistībā ar šo rezolūciju par vārda brīvību it visur — gan Eiropā, gan ārpus tās. Tomēr, priekšsēdētāja kungs, mēs nevaram pieteikt krusta karu vienai konkrētai valstij. Šajā rezolūcijā minētās problēmas Itālijā būtībā ir valsts politikas jautājums, un mums, Eiropas Parlamentam, nav jāiejaucas šādos jautājumos. Ja šīs rezolūcijas virsrakstā saglabāsim vārdu „Itālija”, mēs rīkosimies kā kaut kāda augstāka tiesa, kas mēs neesam, un šādi mēs faktiski apdraudētu mūsu institūcijas autoritāti un cieņu pret to.

Mēs atbalstām vārda brīvību Eiropā un ārpus tās, tāpēc aicinām visus tos, kuri tiešām atbalsta vārda brīvību visur pasaulē, balsot par izmaiņām šīs rezolūcijas virsrakstā.

Manfred Weber, *PPE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu atbalstīt un atzinīgi vērtēt šo priekšlikumu.

Ne visas problēmas Eiropā attiecas uz Eiropu. Mēs ievērojam subsidiaritāti, un mēs, Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti), paļaujamies uz kolēģiem Romas parlamentā un uzticamies Romas tiesām, Itālijas tiesām, kuras spēj neatkarīgi izlemt, kas Itālijai nāk par labu un kas ne. Itālijas parlaments ir pierādījis, ka darbojas neatkarīgi. Mums prieks, ka tiek diskutēts par uzskatu brīvību, bet tad mums vajadzētu diskutēt arī par uzskatu brīvību Eiropas Savienībā. Tas skaidri jāpauž priekšlikumā un tā virsrakstā, un tāpēc mēs lūdzam atbalstīt šo priekšlikumu.

Hannes Swoboda, *S&D grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, patiesībā tas ir mazliet pazemojoši. Mēs jau iepriekš skaidri norādījām, ka viss sākās ar Itālijas problēmu, bet mēs nevēlamies koncentrēties tikai uz to. Mēs vēlamies izteikties vispārīgi par uzskatu brīvību Eiropā. Tāpēc mēs izvēlējamies šo virsrakstu; tas ir par problēmu, kas aizsākās Itālijā, bet priekšlikumā ir arī vispārīgi apgalvojumi.

Mums nevajag censties paveikt visu. Nedēļām ilgi mēs nemitīgi esam pūlējušies nošķirt pirmo problēmu no visa pārējā. Bet būsim atklāti: ja sakāt, ka vēlamies aizstāvēt *S. Berlusconi* un viņa rīcību, tad tā ir atklāta nostāja, bet tagad jūs izturaties tā, it kā vēlētos paust neitrālu nostāju, būt objektīvi. Saglabāsim esošo nosaukumu. Tas ir pamatots.

(Aplausi)

(Parlaments priekšlikumu noraidīja)

Ceturtdiena.

Grozījumi nav ierosināti.

(Darba kārtība tika pieņemta) ⁽¹⁾

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, viens neliels komentārs un lūgums jums; priekšsēdētāja kungs, ceturtdien mēs runāsim arī par šausmīgajiem nāvessodiem Irānā, kas ir nepieņemami un bieži tiek piespriesti par tā sauktiem noziegumiem, par kuriem mūsu tiesiskuma izpratnē pat nevar izvirzīt apsūdzību.

Mums jāizmanto šī iespēja paust skaidru nostāju — un, iespējams, arī jums, līdzīgi kā Padomei, vajadzētu rast iespēju to paust, jo mēs esam pret vardarbību, mēs nosodām teroristu vardarbību kopumā, pat ja tā ir vērsta pret Irānas valdības iestādēm. Manuprāt, mūsu objektīvā nostāja būtu nelokāmāka, ja mēs nepārprotami pateiktu, ka uzbrukums, kas prasīja 42 cilvēku dzīvības, nav saskaņā ar mūsu politiku. Mēs esam pret vardarbību, pret nāvessodu un arī pret teroristu vardarbību kā tādu.

(1) Par citām izmaiņām darba kārtībā sk. protokolu

16. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Godājamais priekšsēdētāj! Pasaules ekonomikas krīzes izjūt visa Eiropas Savienība, tomēr Baltijas valstis recesija skārusi vissmagāk. Šīm valstīm izeja no ekonomiskas krīzes ir cieši saistīta ar pilnīgu pāreju uz eiro. Kaut gan kopš 2005. gada visas Baltijas valstu valūtas ir tieši piesaistītas eiro, formālie Māstrihtas kritēriji joprojām neļauj tām pilnībā iekļauties eirozonā. Sanāk, ka Baltijas valstis cieta no Eiropas Centrālās Bankas zemo likmju politikas, kas saasināja kredītu un nekustāmo īpašumu burbuļus, bet tām ir liegts baudīt īstos valūtas stabilitātes augļus. Aicinu pieņemt politisku lēmumu un virzīt Baltijas valstis uz ārkārtas eiro ieviešanu. Eirozonai šo valstu mazās ekonomikas nav drauds. Drauds ir reģiona nestabilitāte, šīm valstīm paliekot ārpus eirozonas. Paldies par uzmanību!

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Godātie kolēģi! Godātais priekšsēdētāja kungs! Es gribu pievērst Jūsu uzmanību ļoti bīstamai ekonomikai, ekonomiskai situācijai Latvijas Republikā. Šobrīd valstī plāno slēgt 50 % no slimnīcām. Bezdarbs dažos reģionos sasniedz 25 %. Latgalē 50 % no darba ir atlaisti, 30 % no policijas darbiniekiem, 30 % – skolotājiem, 30 % no ārstiem. Nodokļu reformas, kuras ir vērstas uz nodokļu paaugstināšanu, vedīs pie pilnīgas ekonomikas sakāves. Šajā situācijā palīdzības vietā Latvijai izsniedz kredītus, pieprasot par to vēl lielāku minimālā budžeta samazinājumu. Aizgāja jau tik tālu, ka daži Zviedrijas ministri burtiski šantažē Latvijas valdību, pieprasot finansējuma samazināšanu. Tas viss ir novedis pie sociālā sprādziena...

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka Parlamentam ir jāsatraucas par ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas jaunāko ziņojumu.

Kamēr dažas valdības Eiropas Savienībā, nesen arī Itālijas valdība, turpina imigrāciju padarīt par krimināli sodāmu, pārkāpj tiesības uz patvērumu un neiedziļinoties liedz iebraukt valstī, es uzskatu, ka mums ir cieši jāsadarbojas, jo ir nozēļojami, ka joprojām nav izskausts Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas aprakstītais nabadzības līmenis Āfrikā, Tuvajos Austrumos un Āzijā. Sadarbojoties nav jāuzņemas bezjēdzīgi projekti, kas tikai dod labumu tiem pašiem vecajiem uzņēmumiem, bet ir jāpalīdz šīm valstīm emancipēties.

Vēl viena apkaunojoša problēma, kurai Parlamentam vajag pievērsties, ir ūdens privatizācija, ar ko nodarbojas dažas ES valdības. Ūdens ir visiem piederošs resurss, pamatresurss, nevis starptautisku uzņēmumu rīcībā esoša patēriņa prece.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāj, mana runa būs par arvien sliktākajiem darba apstākļiem Eiropā.

Paslaik gandrīz puse no visā pasaulē nodarbinātajiem pelna mazāk par USD 2 dienā. 12,3 miljoni cilvēku joprojām ir verdzības upuri, un vairāk nekā 200 miljoni bērnu ir spiesti strādāt. Eiropā trūcīgo darba ņēmēju skaits pieaug ar katru dienu, un ik gadu Starptautiskā darba organizācija reģistrē 160 000 nāves gadījumu, kas saistīti ar preventīvo pasākumu trūkumu.

Šajā saistībā es vēlētos uzsvērt, ka mums ir pienākums rīkoties visu to cilvēku vārdā, kuriem tiek atņemtas darba iespējas un sociālās tiesības, kuri strādā nepieņemamos apstākļos, visu to miljoniem darba ņēmēju vārdā, kuri cieš gan morāli, gan fiziski, kuri reizēm tiek novesti līdz pašnāvībai vai kuri kļūst par vēža vai hronisku slimību upuriem savu darba apstākļu dēļ. Ir laiks pielikt punktu uzskatam, ka mums jāstrādā vairāk, un ir jāizbeidz dzīties pēc peļņas un konkurēt īstermiņā. Eiropas Savienības prioritātēm turpmākajos desmit gados ir jābūt tiesību uz pienācīgu darbu garantēšanai un nodarbinātības tiesību aktu nostiprināšanai.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Pārtikas un lauksaimniecības organizācija nesen laida klajā ziņojumu, kurā tā apgalvo, ka pārtikas ražošanas apjomiem pasaulē līdz 2050. gadam ir jāpalielinās vismaz par 70 %, citādi cilvēcei draudot bads. Šis apgalvojums ir neapšaubāma patiesība. Ir labi zināms, ka iedzīvotāju skaits pasaulē arvien palielinās, bet lauksaimniecībā izmantojamā zemes platība sarūk. Tikmēr Eiropas Savienības lauksaimniecības politikas pamatā, aizbildinoties ar tirgus principu nodrošināšanu un lauksaimniecības konkurētspējas uzlabošanu, ir sistemātiska lauksaimniecības ražošanas spējas samazināšana gandrīz visās nozarēs. Ņemot vērā pasaules tendences, šī politika var izrādīties letāla un var ne pārāk tālā nākotnē var izraisīt badu.

Manuprāt, Eiropas Savienībā ir nepieciešamas pamatīgas pārmaiņas politiskajā pieejā lauksaimniecībai un ar to saistītajām problēmām. Mums patiešām ir jāgādā par pārtikas drošību savā kontinentā. Pietiks īstenot lauksaimniecību ierobežojošu politiku, jo tā ir tuvredzīga un nepārdomāta.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, ap šo laiku pirms trim gadiem Lielbritānijas valdība apņēma izstrādāt Īru valodas likumu, lai aizsargātu un attīstītu īru valodu Ziemeļīrijā. Uz īru valodas runātāju tiesību aizstāvību vērstu tiesību aktu izstrāde ir nozīmīgs miera un samierināšanās procesa posms.

Tādējādi īru valodai būtu tāda pati ar likumu noteikta aizsardzība kā citām iedzīvotāju dzimtajām valodām Dienvidīrijā, Skotā un Velsā.

Trīs gadi ir pagājuši, un šī tiesību akta izstrāde vēl joprojām nav sāka.

Es būtu pateicīga, ja jūs, priekšsēdētāja kungs, varētu parunāt ar atbildīgajām personām Belfāstā par daudzvalodības nozīmi un ietekmi kopumā.

Vienpadsmit gadus pēc Lielās piektdienas nolīguma un trīs gadus pēc Sv. Endrjū nolīguma parakstīšanas mums ir svarīgi, lai pēc iespējas drīzāk tiktu ieviests Īru valodas likums, lai normalizētu īru valodā runājošo tiesības Ziemeļīrijā.

Priekšsēdētājs. – Paldies. Lūdzu, iesniedziet rakstisku pieprasījumu par šo tematu.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kunga, Velsa pašlaik ir lielākā ieguvēja no ES finansējuma, ko piešķir saskaņā ar 2007.–2013. gada struktūrfondu programmu. Naudu lielākoties izmanto, lai attīstītu ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi un radītu jaunas darbavietas. Rietumvelsa un ielejas saņem lielāko atbalstu, ko piešķir no pašreizējiem struktūrfondu, turklāt pamatoti.

Daudzi Apvienoto Karalisti uzskata par vietu, kur var dzīvot labklājībā. Tikai nedaudzi zina, kādi ir patiesie nabadzības un bezdarba apmēri Velsā. Ielejās valda posts pēc lielo rūpniecības uzņēmumu slēgšanas, kuri reiz bija strādīgu kopienu pamats. Tagad raktuves ir slēgtas. Rūpnīcas, kas tika izveidotas to vietā, nolīgst ārvalstu darbaspēku. Kopienas, kas reiz zēla, pateicoties darbam, ir ne vien zaudējušas darbu, bet arī vajadzības un piederības sajūtu.

Tā kā ES vēlas iestāties arvien vairāk valstu, es raizējos, ka Velsai nāksies noraudzīties, kā tai ļoti nepieciešamais atbalsts tiek piešķirts jaunajām dalībvalstīm. Es mudinu Komisiju un Padomi nodrošināt Velsai pietiekamu finansējumu un drošu pārejas posmu, kad 2013. gadā noslēgsies pašreizējais struktūrfondu posms.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ārkārtīgi bīstamā Temelinas atomelektrostacija, kurā kopš 2000. gada ir notikuši jau 127 negadījumi, atrodas ļoti tuvu manai dzimtajai vietai Augšāustrijā, un vēl viena ir netālu no Vīnes — Mochovce, Slovākijā. Abas kopā tās veido nepatīkamu veco Padomju Savienības arhitektūras un amerikāņu tehnoloģiju kombināciju. Ir daudz problēmu no tiesiskā viedokļa, jo nevienā valstī ietekmes uz vidi novērtējumi netiek veikti saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem. Tiesvedībā iesaistītajiem nav iespēju panākt galīgā lēmuma pārskatīšanu. Tas ir pretrunā 10. pantam Kopienas Direktīvā par ietekmes uz vidi novērtējumu.

Es izmantošu šo iespēju, lai aicinātu Kopienas stingri iebilst pret šo būvniecības projektu.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā Dohas sarunu kārtas atsākšanu un intensificēšanu, kā arī gaidāmo PTO ministru konferenci Ženēvā novembra beigās, mēs pieprasām plašas debates ar Komisiju, lai mēs kopīgi varētu izlemēt par Eiropas Savienības nostāju sarunās, ņemot vērā Lisabonas līguma īstenošanu. Tāpat attiecībā uz lauksaimniecības nozari mēs aicinām Komisiju pilnībā ievērot tās sarunu pilnvaras un neparedzēt reformu saistībā ar katru tās piedāvājumu un, izsakoties konkrētāk, „nepārsolīt” 2013. gada pētījumu. Citiem vārdiem sakot, mēs nevēlamies priekšlaicīgu kopējās lauksaimniecības politikas reformu, kuru ievieš aizmuguriski vai uzspiež ar varu.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, ir jācildina politiķu vēlme gūt vislielāko iespējamo labumu savai valstij. Mēs visi tā rīkojamies, paturot prātā savu vēlētāju intereses. Tomēr šo labumu nevar gūt, kaitējot citiem cilvēkiem, un nekādā gadījumā to nedrīkst gūt, kādu šantažējot.

Václav Klaus, Čehijas prezidents, ir mūs visus pārsteidzis ar savu taktiku Lisabonas līguma bloķēšanā. Šis cilvēks, kurš savu politiku karjeru iesāka kā reformators, nu izvirza prasības, kas apkauno gan viņu pašu, gan viņa valsti. Manuprāt, ir nepieņemami saistīt Lisabonas līguma parakstīšanu ar Beneša dekrētu neaizskaramību. 1945. gadā pieņemtie Beneša dekrēti piemēroja kolektīvās sodīšanas principu, kas ir svešs Eiropas tiesiskajai kārtībai. Saskaņā ar šiem tiesību aktiem miljoniem nevainīgu civiliedzīvotāju atjaunoja pilsonību un piespiedu kārtā deportēja no dzimtās zemes tikai tāpēc, ka viņu dzimtā valoda bija vācu vai ungāru valoda.

Saskaņā ar Eiropas tiesisko regulējumu mēs nedrīkstam būt iecietīgi pret cilvēktiesību un personas brīvības pārkāpumiem jebkurā veidā. Bet tieši to mums pieprasa *Václav Klaus*.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, nesenā *Athanasios Lerounis*, Grieķijas nevalstiskās organizācijas „Grieķijas brīvprātīgie” priekšsēdētāja, nolaupīšana pašlaik ir pēdējā no vairākām, kas notikušas nemierīgajā teritorijā starp Pakistānu un Afganistānu un kurā ir Polijas, Lielbritānijas, Spānijas, Ķīnas un Kanādas pilsoņi, no kuriem daudzi nav varējuši izbēgt no nāves. Iedzīvotāji šajā teritorijā, kas pazīstama arī ar nosaukumu Kafiristāna jeb tulkojumā „neticīgo zeme”, cīnās, lai saglabātu savus principus, tradīcijas un paražas naidīgā vidē, kas pamazām gūst virsroku.

Lerounis kungs ar savu komandu apmēram piecpadsmit gadu ir strādājis ar *Kalash* cilti un šajā laikā panācis šīs izolētās kopienas dzīves apstākļu uzlabošanu.

Mēs aicinām Eiropas Parlamenta deputātus izmantot savas pilnvaras un palīdzēt glābt brīvprātīgo, kurš ir ziedojis lielāko daļu sava apzinīgā mūža, lai izprastu kādu izzušanai lemtu kopienu Centrālāzijā.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, divas dalībvalstis — Francija un Apvienotā Karaliste — ir paziņojušas par savu nodomu sūtīt uz Afganistānu bēgļus, kuri Eiropā ieradušies, cenšoties glābt savas dzīvības.

Es nedomāju, ka mēs vēl ilgāk drīkstētu neko nedarīt, ņemot vērā nopietno apdraudējumu viņu dzīvībām. Lielbritānijas laikraksts „*The Guardian*” oktobrī ziņoja, ka daži afgāņu bēgļi, kas izraidīti no Austrālijas, ir nogalināti uzreiz pēc ierašanās Afganistānā.

Uzskatu, ka tas ir pretrunā visām mūsu starptautiskajām saistībām.

Eiropas Komisija 2008. gada jūnija rīcības plānā teica, ka, izmantojot likumīgos pasākumus nelegālās imigrācijas mazināšanā, bēgļiem nedrīkst liegt pieeju aizsardzībai Eiropas Savienībā, un Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstais komisārs bēgļu jautājumos ir brīdinājis Eiropas Savienību necensties apdraudēt Ženēvas Konvencijas un citu papildu aizsardzības formu ievērošanu, kuras ir izstrādātas, lai nodrošinātu to, ka afgāņu bēgļi netiek deportēti uz Afganistānu.

Daudzi Parlamenta deputāti no četrām dažādām grupām šajā saistībā ir parakstījuši lūgumu. Priekšsēdētāja kungs, es jūs aicinu runāt ar Eiropas Komisiju, Apvienoto Karalisti un Franciju, bet Parlamenta deputātiem un šajā zālē klātesošajiem ir jārisina šī problēma, lai novērstu to, ka tiek pastrādāts noziegums, liedzot tiesības uz patvērumu.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos nosodīt ierobežojumus, kas noteikti kataloniešu valodai Spānijā. Es konkrēti runāju par Valensijas autonomā apgabala valdību, kas 2007. gadā slēdza *La Carrasqueta* un *Mondúver* TV atkārtotājus. Turpmākajos mēnešos slēgs vēl citus TV atkārtotājus.

Šie TV atkārtotāji nodrošina Katalonijas televīzijas uztveršanu Valensijas reģionā. Valensijas autonomā apgabala valdība rīkojas neatbilstīgi Audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu direktīvai, kas nodrošina brīvu televīzijas satura apriti Eiropas valstīs. Eiropas Savienībā ir kultūras brīvība, bet Spānijā Katalonijas televīzijai tādas nav. Par šo skumjo paradoksu vēlējos jums šodien pastāstīt.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, „līdzvērtīga samaksa par līdzvērtīgu darbu” ir princips, kas minēts 1957. gadā noslēgtajā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā. Šis princips ir aktuāls vēl šodien — lai arī arvien vairāk sieviešu ieņem vadošus amatus, ienākumu apmēros joprojām ir uzkrītošas atšķirības. Nav saprotams, kāpēc sievietēm par to pašu darbu, jo īpaši par tāda paša līmeņa darbu, maksā mazāk tikai tāpēc, ka viņas ir sievietes, nevis vīrieši. Labums mūsdienu sabiedrībai, kad tā beidzot pilnībā ievēros šo principu, ko gan drīzāk jāsauc par prasību, ir skaidrs un saprotams ikvienam. Tāpēc es uzskatu, ka ir svarīgi kaut ko darīt, lai uzlabotu pašreizējos tiesību aktus un panāktu pārredzamību. Viens piemērs ir Austrija, kur ienākumi atšķiras par apmēram 28 %.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos nosodīt kādu bezprecedenta gadījumu desmit gadu ilajā Marokas karaļa Muhameda VI valdīšanas laikā: Marokas Militārā tiesa tiesās septiņus Sahāras neatkarības aktivistus par sadarbību ar ienaidnieku; par šo apsūdzību var piespriest nāvessodu.

Tā nav noticis kopš karaļa Hasana II atrašanās tronī. Civiliedzīvotāji nekad nav tiesāti militārajā tiesā. Tas nozīmē, ka šajā bijušajā Spānijas kolonijā atkal izplatītas kļūst represijas.

Apzinātā Eiropas Savienības klusēšana ir ļoti pārsteidzoša, bet vēl pārsteidzošāk ir tas, ka klusē arī Spānijas valdība, kura ir galvenā vaininiece šajā situācijā Rietumsahārā, jo šo teritoriju tā ir pametusi novārtā.

Tāpēc mans jautājums ir ļoti tiešs: vai ar šo Marokas režīmu mēs vēlamies īpašas attiecības? Vai ar šādu režīmu vēlamies nodibināt draudzīgas attiecības, kuru pamatā būtu abpusēja cieņa? Cik vēl reižu mēs varam klusēt un cik reižu mums ir jāklusē, noraugoties Rietumsahārā notiekošajā?

Vai šādā veidā viņi vēlas atrisināt problēmas, ar kurām saskaras tās teritorijas iedzīvotāji? Manuprāt, tieši tagad, šo sarunu kontekstā, mums uz šo situāciju ir jāreaģē skaidri un nepārprotami.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Eiropas Savienībai ir 1636 robežpunkti, kuros noteikta robežkontrole pirms iebraukšanas ES teritorijā, un ik dienu notiek apmēram 900 miljoni robežu šķērsošanas gadījumu. Es esmu no reģiona, kas atrodas pie Eiropas Savienības ārējās robežas, un es ļoti labi zinu, ar kādām problēmām saskaras robežiestādes. Tāpēc mums šis jautājums ir jāuztver ar vislielāko nopietnību un jāpārskata FRONTEX aģentūras pilnvaras.

FRONTEX pašlaik ir vairākas problēmas. Piemēram, dalībvalstīm ir aktīvāk jāiesaistās sadarbībā pie Eiropas Savienības ārējām robežām. Lielāka uzmanība ir jāvērs arī uz sadarbību ar trešām valstīm, kuras bieži vien ir nelegālo imigrantu izcelsmes vai tranzīta valstis. Stokholmas programma patiesībā palīdz nostiprināt FRONTEX iesaistīšanos tā, lai šai aģentūrai būtu galvenā nozīme ES robežu uzraudzības mehānisma turpmākajā integrācijā.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā to, ka no kontinenta ziemeļiem uz dienvidiem pārvadā arvien vairāk kravu un transporta koridoru nepietiek, es gribu uzsvērt Viduseiropas transporta koridora (CETC) Road 65 nozīmi. Tas ietver autopārvadājumus, pārvadājumus pa iekšzemes ūdensceļiem un dzelzceļa pārvadājumus pa teritoriju, kas savieno Baltijas jūru ar Adrijas jūru, un iet caur Poliju, Čehiju, Slovākiju, Ungāriju un Horvātiju.

Koridors būtu reģionālās attīstības ass visam reģionam, ko tas šķērso. Tas pilnībā atbilstu intermodalitātes principiem, un tam būtu līdzsvarota ietekme uz vidi. Tas palīdzētu paātrināt sociālo un ekonomisko attīstību lielā Eiropas Savienības daļā, palielinot tirdzniecības ātrumu un apjomus starp Baltijas jūras reģiona un Vidusjūras un Adrijas jūras reģiona valstīm.

Mans pienākums kā Parlamenta deputātam, kā arī kā speciālistam, kurš gadiem ir bijis saistīts ar transporta nozari, ir lūgt atbalstīt CETC projektu. Tas noteikti ir pelnījis būt iekļauts esošajā Viseiropas transporta koridoru „TNT” tīklā.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā septembra beigās veikto „džungļu apmetnes” likvidēšanu Kalē, es vēlos paust sašutumu par Francijas un Apvienotās Karalistes īstenoto imigrantu nosūtīšanu atpakaļ uz Afganistānu — valsti, kurā valda pilnīgs haoss.

Tāpat kā mans kolēģis, *Désir* kungs, kurš nupat runāja, arī es aicinu Eiropas Komisiju izdarīt spiedienu uz dalībvalstīm, lai tās pārstātu apdraudēt šo cilvēku dzīvību, piespiedu kārtā viņus nosūtīt atpakaļ uz Afganistānu.

Mēs zinām, ka šie migranti nevar pieprasīt patvērumu Francijā saskaņā ar „Dublīna II” regulu, jo tad viņus var deportēt uz Grieķiju vai Itāliju, kur apstākļi aizturēšanas centros ir nepieņemami un iespējas, ka viņi iesniegtos patvēruma pieprasījumus izskatīs, — niecīgas.

Vienīgais, kas ir panākts ar „džungļu” apmetnes likvidēšanu, ir vēl traumatiskāka un traģiskāka pieredze šiem migrantiem, kuriem ir nepieciešama aizsardzība. Pretēji Francijas iestāžu noteiktajiem mērķiem šie migranti apmetnes slēgšanas dēļ ir kļuvuši neaizsargātāki, un viņus visticamāk nodos cilvēktirdzniecībā iesaistītajiem, kuri par šiem cilvēkiem nebūt neuztraucas.

Tagad vairāk nekā jebkad agrāk mums ir jāpatur prātā, ka ticamība patvēruma sistēmai tiek apšaubīta, ja tā neaizsargā cilvēkus, kuriem aizsardzība ir nepieciešama.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes apstiprinātos R. *Goldstone* ziņojuma ieteikumus un tās prasību pārtraukt nelikumīgo Gazas aplenkumu, kas rada cilvēkiem tik daudz ciešanu. Es ierosinu, lai mūsu atbildīgās parlamentārās komitejas nekavējoties noskaidro, kādi pasākumi Eiropas Savienībai ir jāveic, lai nodrošinātu to, ka R. *Goldstone* ieteikumi tiek izmantoti efektīvi.

Mani šokēja tas, ka četras Eiropas Savienības dalībvalstis — Itālija, Nīderlande, Ungārija un Slovākija — balsoja pret Cilvēktiesību padomes rezolūciju. Cilvēktiesības un starptautiskie tiesību akti nav papildu iespējas, kuras jāatbalsta vai jāignorē atkarībā no to radītajām politiskajām priekšrocībām. Visām dalībvalstīm ir

jāaizstāv starptautiskie tiesību akti un cilvēktiesības bez bailēm vai savtīgām interesēm, citādi ir apdraudēta ticamība Eiropas Savienībai kā tiesiskai pasaules iestādei un kā godīgam miera sarunu partnerim Tuvajos Austrumos.

Visbeidzot, es vēlētos lūgt, lai Lisabonas līguma noskaņās jūs uzstātu, lai nākamnedēļ Komisija vai Padome nenoslēdz jaunus nolīgumus ar Izraēlu.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šī gada septembra otrajā pusē Krievija un Baltkrievija rīkoja militāras mācības ar nosaukumu „Rietumi 2009” un „Lādogas ezers 2009”. Tas bija lielākais tāda veida pasākums pie Krievijas rietumu robežām kopš aukstā kara beigām. Līdzīgi uzbrukuma treniņi notika 1981. gadā, kad pilnā sparā norisinājās aukstais karš. Interesanti, ka „Rietumi 2009” posms sākās 18. septembrī, kas gandrīz sakrīt ar Padomju Savienības iebrukuma Polijā 70. gadskārtu. Daļa mācību notika pie Gdaņskas liča, un eksperti uzskata, ka „Lādogas ezers 2009” liecina par gatavošanos iespējamam uzbrukumam Baltijas valstīm un Somijai.

Par spīti Krievijas Federācijas naidīgajai rīcībai gan Eiropas Savienības, gan NATO rīcība joprojām ir pasīva. Tās vēl nav izstrādājušas aizsardzības stratēģiju gadījumā, ja notiek uzbrukums no austrumiem, jo dažas valstis un NATO dalībvalstis šo jautājumu uzskata par pārāk jutīgu politiskā ziņā.

Ņemot vērā gaidāmo ES un Krievijas augstākā līmeņa sanākumi, kā arī manis iepriekš minētos faktus, esmu iesniedzis jautājumu par šo tematu Eiropas Savienības Padomei.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, nolīgumi ir jāievēro, un noteikumiem ir jābūt vienlīdz saistošiem visiem. Šāds apgalvojums var šķist pašsaprotams, bet patiesībā izskatās, ka tas tāds nav, ja runājam par Eiropas Savienības un Marokas asociāciju nolīgumu, kurā ir konsekventas neprecizitātes, kā to atzīst Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai.

Spānijas tomātu audzētāji, jo īpaši Kanāriju salās, piedzīvo grūtus laikus un pieprasa nolīguma ievērošanu, bet viņi arī vēlas zināt, ko Komisija plāno darīt attiecībā uz jauno nolīgumu, par kuru vēl notiek pārrunas: vai tiek piedāvāta lielāka preferenču kvota tomātiem un ar kādiem nosacījumiem, vai tiks mainīta ieviešanas cenu sistēma, lai novērstu turpmākus pārkāpumus, un vai tiks ieviestas fitosanitārās prasības, kuru ievērošanu pieprasa audzētājiem Eiropā.

Kamēr turpinām runāt par nolīgumiem, arī banānu audzētāji ar lielām bažām seko līdzī pārrunām, dažkārt divpusējām pārrunām ar trešām valstīm, jo šādiem nolīgumiem var būt nelabojamas sekas, ja tajos nav paredzēti kompensēšanas pasākumi.

Nevienā gadījumā Komisija nedrīkst pamest novārtā ražotājus, un mēs nedrīkstam pieļaut, lai tā notiktu.

Françoise Castex (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu vērst jūsu uzmanību uz to, ka ir arestēts *Mohammad Othman*, 33 gadus vecs palestīniešu cilvēktiesību aktīvis un atbalsta paudējs nevardarbīgai pilsoniskās sabiedrības veiktai boikota, tiesību atsavināšanas un sankciju kampaņai.

Izraēlas iestādes *Mohammad Othman* arestēja 22. septembrī. Kopš tā laika Izraēlas armija atkārtoti pagarina viņa aizturēšanas termiņu. Militārās tiesas tiesnesim jālemj par viņa aizturēšanu otrdien, 20. oktobrī, t.i., rīt.

Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamenta vārdā es jūs aicinu rīkoties, lai panāktu to, ka šis cilvēktiesību aktīvis, kura vienīgais noziegums ir viņa uzskati, tiek atbrīvots.

Šonedēļ piešķirsim Saharova balvu. Diemžēl nevaram to piešķirt visiem, kuri cīnās par cilvēktiesībām, bet vismaz atbalstīsim viņus tad, kad viņu dzīvība ir briesmās.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šodien es uzstājos kā Kultūras un izglītības komitejas locekle un arī kā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas locekle. Tāpēc es lūdzu nepārtrauktas, visaptverošas apspriedes un efektīvu rīcību attiecībā uz grāmatu digitalizāciju un Google nozīmi. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka mūsu tirgū, visā, ko šajā jomā esam paveikuši Eiropā, dominē viens uzņēmums. Mums jāizstrādā labi tiesiskie instrumenti, kas aizsargās mūsu rakstnieku un grāmatu izdevēju intereses, un Eiropas Savienībai tas ir jādara kopā ar citiem, jo īpaši ar Amerikas Savienotajām Valstīm, bet arī ar citām valstīm mūsdienu globalizētajā pasaulē.

Tas ir jautājums par Eiropas literatūru, par mūsu kultūru un identitāti. Mums tas viss jāattīsta un kopīgi jārīkojas, lai to aizsargātu. Runa ir par Eiropas rakstniekiem un Eiropas grāmatu izdevējiem. Digitalizācijas problēma ir pārāk nozīmīga, lai par to ļautu lemt viņpus okeānam. Mums kopīgi jāizstrādā tiesību akti un rūpīgi jāpievēršas šai jomai.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Šīs dienas ir izšķirošas Moldovas Republikas demokrātiskajā attīstībā. Jaunajam parlamentam 23. oktobrī bija paredzēts ievēlēt prezidentu, bet tas ir atlikts konkurences trūkuma dēļ. Kārtējo reizi ar radikāliem paņēmieniem, neizvirzot kandidātu, Komunistiskā partija cenšas sabotēt ceļu uz demokrātiju.

Mūsu pienākums ir cieši uzraudzīt visu procesu, lai nodrošinātu to, ka tiek piemēroti konstitucionālie noteikumi un ka Moldovas Republika iztur šo demokrātisko vēlēšanu pārbaudi.

Demokrātijas nostiprināšanai šajā valstī ir jābūt vienai no Eiropas Savienības prioritātēm tās kaimiņvalstu politikā. Šis var būt piemērs visam ES austrumu reģionam. Mūsu pienākums ir piedāvāt šai demokrātiskajai valdībai jaunu iespēju, nodrošinot to ar morālu un tehnisku atbalstu, kas tai ir vajadzīgs. Visvairāk šis atbalsts tiktu novērtēts tad, ja ar to tiktu piedāvāts dzīvotspējīgs risinājums, piešķirot Moldovas Republikas pilsoņiem piekļuvi Eiropas Savienībai.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Pēc nopietnām un rūpīgām pārdomām Īrijas balsstiesīgie ir ratificējuši Lisabonas līgumu ar divu trešdaļu lielu pārsvaru. Mēs šīs ziņas uztveram ar prieku un lepnumu, jo līgums sekmēs turpmāko paplašināšanās procesu. Tie, kuri vēl nevar izlemēt, ir prezidents *Václav Klaus* un Čehijas Konstitucionālā tiesa.

Es esmu no Dienvidslāvijas un atceros, kā atbalstījām Čehoslovākiju ne tikai tad, kad tā spēlēja hokeju pret Padomju Savienību, bet arī visos citos gadījumos un jomās. Kopš Varšavas pakta valstis Prāgas pavasara laikā iebruka Čehoslovākijā, mēs allaž esam ar čehiem solidarizējušies. Tomēr šajā gadījumā es nevaru solidarizēties ar viņiem un man nevajadzētu to darīt, jo tas apdraudētu Eiropas Savienību, manu valsti un nākamās kandidātvalstis.

Es paužu mūsu bažas publiski un saku, ka mēs nepakļausimies šantāžai. Šī iemesla dēļ es aicinu politiskos līderus, kā arī pašreizējo un nākamo kandidātvalstu sabiedrības darīt zināmu Čehijas prezidentam, ka viņš spēlēs ar mūsu un savu likteni. Ir pēdējais laiks izbeigt šo spēlīti.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirms trim gadiem, 2006. gada 23. oktobrī, desmitiem tūkstoši cilvēku sapulcējās Budapeštā, lai cienīgi nosvinētu un pieminētu 1956. gada Ungārijas revolūciju un cīņu par brīvību, par kuru mūsu ļaudis cīnījās pret komunistu diktatūru. Pirms trim gadiem teroristi, tērpušies policijas formastērpos, neuzrādot identificējošus žetonus, izmantoja aizliegtus ieročus, lai izklidinātu pūli, kas piedalījās mierīgā piemiņas pasākumā. Tiek pieļauts, ka tas notika saskaņā ar komunistu diktatūrai tuvas politiskās partijas rīkojumu.

Pēc 1956. gada bija pagājuši 50 gadi, kad Budapeštas ielās atkal tika izlietas ungāru asinis. Šonedēļ, piektdien, 23. oktobrī, plkst. 15.00 vairāki tūkstoši cilvēku atkal pieminēs 1956. gada notikumu *Deák* laukumā. Mēs, *Jobbik* partijas deputāti Eiropas Parlamentā, kopā ar citiem Parlamenta deputātiem, piemēram, *Andreas Mölzer* un *Bruno Gollnisch*, uzraudzīsim pasākuma apmeklētāju drošību. Tomēr es vēlētos, lai Eiropas Parlaments nosūtītu novērotājus, un es jo īpaši lūdzu *Buzek* kungu vērst Ungārijas policijas priekšnieku uzmanību uz to, lai tiktu ievērota Eiropas Cilvēktiesību konvencija.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Pagājušajās nedēļās svētajā pilsētā Jeruzalemē, *Al Aksa* teritorijā, ir notikuši vairāki vardarbīgi incidenti. Abas puses ar pirkstu rāda viena uz otru, kad tām jautā, kurš ir vainīgs, kurš ir kuldītājs un kurš galu galā ir atbildīgs par šīm nežēlīgajām darbībām. Kā jau šajā reģionā bieži mēdz notikt, viens negadījums var izraisīt krīzes stāvokli. Neaizmirsīsim, ka nesenā palestīniešu sacelšanās notika uzreiz pēc negadījumiem *Al Aksa* teritorijā. Manuprāt, šādos gadījumos mums ir jāizvērtē savi kā Eiropas Parlamenta pienākumi. Mūsu pienākums ir būt nelokāmiem un neatbalstīt nekādus vienus pusējus pasākumus un nodrošināt to, ka nekavējoties tiek izbeigti starptautisko tiesību aktu pārkāpumi. No pieredzes zinām, ka šādos gadījumos mēs nedrīkstam klusēt.

Vladimír Maňka (S&D). – (SK) Trīsarpus mēnešus Slovēnijā notiek brutālā un neslavu ceļošā kampaņa saistībā ar grozījumiem valsts valodas likumā.

Eiropas Tautas partijas priekšsēdētāja vietnieks *Viktor Orbán* jūlijā Rumānijā teica, ka Ungārijas ārpolitikā šis temats jāuztver nopietni kā *casus belli* jeb iemesls karam. Pēc nedēļas bijušais Ungārijas ombuds etnisko minoritāšu jautājumos, *Jenő Kaltenbach*, paziņoja, ka visas Ungārijas minoritātes ir pilnībā zaudējušas savu identitāti, nespējot runāt savās valodās un neapzinoties savu vēsturi. Bijušā ombuda teiktais neizraisīja ne visniecīgākās debates politiķu vidū vai plašsaziņas līdzekļos.

Lielākos Ungārijas nacionālistus neinteresē minoritāšu tiesības Ungārijā, bet gan tikai ungāru minoritāšu tiesības citās valstīs. Nevainīgie ļaudis, kas dzīvo Slovērijas dienvidos, tādējādi ir kļuvuši par ķīlniekiem šiem nacionālistiem un viņu sapnim par politiski atkalapvienotu ungāru tautu.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Reģionālās atšķirības joprojām ir izaicinājums paplašinātas Eiropas Savienības kontekstā. Tādēļ ir būtiski, lai kohēzijas politika atbalstītu mazāk attīstītos reģionus un dalībvalstis. Tāpēc mēs ļoti raizējamies par Eiropas Komisijai iesniegto Portugāles valdības ierosināto neseno grozījumu Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Kohēzijas fonda vispārējos noteikumos.

Šis grozījums paredz izmaiņas vispārējā noteikumā par ģeogrāfiski noteiktām tiesībām uz attaisnotajiem izdevumiem par darbībām, kas rada papildu ietekmi, un par tehnisko atbalstu, atļaujot finansējumam, kas paredzēts Vidusportugāles ziemeļu, *Alentejo* un Azoru salu konverģences reģioniem, patiesībā tikt izmantotam Lisabonas rajonā.

Šis grozījums var nozīmēt to, ka tiek pārkāpts ekonomiskās un sociālās kohēzijas princips — princips, kas ir Eiropas projekta stūrakmens.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es raizējos par reliģijas brīvību Turcijā. Turcijas iespējamā dalība ES ir atkarīga no Kopenhāģenas kritēriju izpildes. Pēdējā laikā šī valsts, šķiet, arvien mazāk vēlas uzlabot situāciju attiecībā uz cilvēktiesībām un reliģijas brīvību iekšējo saspīlējumu dēļ. Nolaidīgi ir veikta arī to noziegumu izmeklēšana, kas vērsti pret baznīcām. Turklāt pareizticīgo baznīca, piemēram, joprojām nevar brīvi izvēlēties patriarhu neatkarīgi no viņa tautības, un ir bijis arvien vairāk centieni ierobežot garīdzniekus saistībā ar viņu parādīšanos sabiedrībā garīdznieku tērpos.

Sarunās par pievienošanos ES no Turcijas tiek sagaidīti konkrēti pasākumi, kuri apliecinātu, ka Turcija saprot un atzīst Eiropas kultūras mantojuma vērtību, arī Turcijā. Tāpēc Turcijai vajadzētu nekavējoties ļaut turpināt, piemēram, Halki semināra darbību, kā arī atjaunot baznīcas īpašuma aizsardzību.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Eiropas Komisijas publicētie pētījumi liecina, ka norēķinu konta deficīts vairumā Eiropas Savienības dalībvalstu 2009. un 2010. gadā pārsniegs 3 % no IKP. Līdzīgā kārtā 2010. gadā vidējais valsts parāda līmenis ir paredzēts 80 % apmērā 27 dalībvalstīs un vairāk nekā 80 % apmērā eirozonas valstīs.

Tomēr Austrumeiropas valstu gadījumā nepieciešamība apturēt lejupslīdi nesakrīt ar pienākumu ievērot atbilstību Māstrihtas kritērijiem. Patiesībā neatbilstība ir novērojama Stabilitātes un izaugsmes pakta prasībās eirozonas valstīm, kurās deficīts un valsts parāds palielinās, kā arī ārkārtīgi stingrajos standartos, kurus uztiēpj tām valstīm, kuras vēlas pievienoties eirozonai.

Ir nepieciešams pielāgot Māstrihtas kritērijus pašreizējam stāvoklim un ekonomiskajai situācijai, ko raksturo lielākas cikliskas svārstības. Pielāgojot Māstrihtas kritērijus un nodrošinot Austrumeiropas valstīm ātrāku pievienošanos eirozonai, nostiprinātos Eiropas Savienība un turpinātos integrācijas process.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu runāt par negadījumiem darbā Grieķijā un Eiropā. Nepilnības un iesaistīto pušu nolaidība, kontroles mehānismi, kā arī valstu un Kopienas iestāžu īstenotā veselības un drošības noteikumu piemērošana ir nosodāmā līmenī. Statistika manā valstī, Grieķijā, ir traģiska. Letāls iznākums 2008. gadā bija 142 gadījumos, un kopš 2009. gada sākuma ir notikuši vairāk nekā 56 šādi gadījumi.

Kamēr cilvēki zaudē dzīvību, uzņēmumi, valsts iestādes un Komisija šo problēmu risina rāmā garā, un noziegumi būtībā paliek nesodīti; noziegumi, kas pastrādāti peļņas nolūkā, piemēram, noziegumi, kurus „France Telecom” pastrādā kopš 2008. gada februāra. Pagājušajā nedēļā vēl viens strādnieks, tikai 25 gadus vecs, izdarīja pašnāvību neciešamo darba apstākļu dēļ. Kas Komisijai par to būtu sakāms? Ja tā būtu cita problēma, tā būtu iejaukusies. Tāpēc es aicinu Prezidiiju un Parlamenta deputātus kaut kad šo trīs dienu laikā ievērot minūti ilgu klusuma brīdi, pieminot „France Telecom” upurus un citus darba negadījumos bojā gājušos.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā mēnesī es informēju plenārsēdes dalībniekus par atrastajām Kipras karavīru mirstīgajām atliekām; šos karavīrus sveikus un veselus nofotografēja, kad tie 1974. gadā notikušā iebrukuma laikā padevās Turcijas armijai. Laika gaitā Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir atzinusi Turciju par vainīgu nežēlīgā un necilvēcīgā attieksmē pret tajā laikā bez vēsts pazudušo karavīru radniekiem, jo Turcija neveica izmeklēšanu un neinformēja karavīru radniekus par viņu likteni. Šajā saistībā Turcijai bija pavēlēts izmaksāt kompensācijas. Es aicinu Parlamentu mudināt Turcijas armiju sniegt informāciju ANO Pazudušo personu komitejai, lai atrisinātu šo humāno problēmu.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es gribētu jums pateikties par lūgumu Beļģijas un Francijas iestādēm piešķirt man policijas aizsardzību.

Manuprāt, ir ļoti būtiski just iestāžu solidaritāti, ja aktīvi cīnies pret tādu fenomenu kā Itālijas mafija, kuras dēļ gadu gaitā ir bijuši daudzi upuri, un es no sirds pateicos par šo solidaritāti. Tomēr mafijas organizācijas, priekšsēdētāja kungs, jau labu laiku ir globāls fenomens — ne tikai saistībā ar naudas atmazgāšanu, bet arī saistībā ar pastāvīgo klātbūtni vairākās Eiropas valstīs un ar imigrāciju.

Kad šī gada 16. jūlijā pieprasīju izveidot mafijas organizāciju izmeklēšanas komiteju, es to darīju, lai kalpotu ne tikai savai valstij, bet arī Eiropas Kopienai, uzskatot, ka tādu organizētās noziedzības apvienību kā mafija uzraudzības trūkums varētu negatīvi ietekmēt iedzīvotāju dzīves kvalitāti un drošību, kā arī attīstības mehānismus. Un tas ir dīvaini — priekšsēdētāja kungs, esmu beidzis...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – Paldies, es gribētu teikt, ka esmu lūdzis arī Briseles iestādēm rūpīgāk uzraudzīt teritoriju ap Eiropas Parlamentu, jo nesen piedzīvojām kādu nepatīkamu starpgadījumu. Briseles iestādes uz Eiropas Parlamenta lūgumu ir devušas pozitīvu atbildi, un notiek arī pārrunas par šo tematu.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Ziņojumā, kas publicēts par godu Pasaules pārtikas dienai, norādīts, ka sestā daļa pasaules iedzīvotāju cieš no bada un ka no nepietiekama uztura pasaulē cieš vairāk nekā viens miljards cilvēku, bet to cilvēku skaits, kurus kaitīgi ietekmē bads, gada laikā vien ir palielinājies par 100 miljoniem.

Šajā laika posmā Pasaules Pārtikas programmā salīdzinājumā ar 2008. gadu starptautiskās palīdzības apmēri ir samazinājušies par 50 %, un tas būtiski ietekmē pārtikas daudzumu, ko piegādā trūcīgajām valstīm.

Eiropas Savienība ir galvenā cīnītāja pret badu pasaulē. Tās nostāju apstiprināja G8 augstākā līmeņa sanāksmē Lakvilā izteiktā apņemšanās nodrošināt pārtikas mehānismam EUR 2 miljardus papildus jau paredzētajam EUR 1 miljardam. Tā ir liela summa, bet joprojām par mazu, lai īstenotu ANO noteikto mērķi uz pusi samazināt to cilvēku skaitu, kuri cieš no endēmiskā bada.

Vēl vērienīgāki politiskie centieni ir nepieciešami, lai mobilizētu visu pasaulē nozīmīgāko industriālo lielvalstu resursus. Es uzskatu, ka ir absolūti nepieciešams kāds Maršala plāns ar daudz specifiskāku un taustāmāku mērķi, proti, palīdzēt miljardiem cilvēku, kas cieš no bada, pacelties augstāk par vienkāršas eksistences līmeni.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, iepriekšējās ASV administrācijas raķešu aizsardzības projektu, kurā piedalījās arī Eiropa, kaismīgi apstrīdēja Krievija, kas tajā saskatīja pret sevi vērstu pasākumu, kā arī daži eiropieši, kuri bija satraukti tāpēc, ka krievi bija satraukti.

B. Obama administrācija cenšas atbildēt uz šādu nostāju, nomainot aizsardzību pret liela darbības attāluma raķetēm uz aizsardzību pret maza un vidēja darbības rādiusa raķešu draudiem, tādējādi palielinot Eiropas tiešo aizsardzību un piekrītot sadarboties ar krieviem, nodrošinot radara iekārtu Kaukāzā.

Daži eiropieši joprojām apstrīd projektu, neskatoties uz jauninājumiem tajā. Krievija vēl neko nav teikusi. Es tikai gribētu, lai Eiropas nostāja tāpēc nemainītos, bet gan atspoguļotu neviltotus centienus rast labāko veidu, kādā aizsargāt Eiropu no šiem reālajiem draudiem, sadarbībā ar ASV un arī ar Krieviju, ja tā to vēlas.

Philip Bradbourn (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, pērn šajā Parlamentā debatējām par ķermeņa skeneriem lidostās, un pēc tam Eiropas Komisija šajā sakarā atsauc savu priekšlikumu.

Nesen Mančestras lidostā uzsāka jaunu izmēģinājumu, un juristi ir teikuši, ka šo aparātu izmantošana mazgadīgo pārbaudei varētu būt bērna drošības un aizsardzības tiesību aktu pārkāpums šo aparātu radītā attēla dēļ. Līdzīgi gadījumi notika 2005. un 2006. gadā, kad grupa „Action on Rights for Children” panāca aizliegumu izmantot ķermeņa skenerus nepilngadīgu personu pārbaudei.

Tā kā juristu padoma dēļ šo aparātu *raison d'être* nu ir apstrīdēts, es jautāju — un es šo jautājumu adresēju tieši komisāram J. Barrot —, vai Komisijai nav laiks lemt par to, ka šāda veida skeneru lietošanu ES nevajadzētu atļaut, jo manus vēlētajus, kuri pārvietojas Eiropas Savienībā, nevajadzētu pakļaut šai nepiedienīgai un pazemojošajai procedūrai? Es aicinu šādu tehnoloģiju aizliegt arī globālā mērogā, lai aizsargātu visus ES iedzīvotājus.

László Tőkés (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, pērn es protestēju pret reliģisko fanātismu un kristiešu minoritāšu vajāšanu, un šogad es darišu to pašu. Tā kā esmu dzirdējis par nesenojamām pret kristiešiem vērstajām darbībām Indijā, Bangladešā, Pakistānā un Turcijā, ļaujiet vēlreiz izteikties par nebeidzamajām šausmām reliģiskā ekskluzīvisma vārdā, kurās pārsvarā vainojami musulmaņu un hinduistu fanātiķi, kas vērsas pret mūsu līdzcilvēkiem, kuri ir kristieši.

Tomēr Indijā, Orissa un Gujarat pavalstīs, no pamatīgas vajāšanas cieš gan kristieši, gan musulmaņi. Transilvānijā, Rumānijā, no kurienes esmu es, reliģisko brīvību pasludināja ar Tordas ediktu 1568. gadā. Reliģiskā brīvība ir gan individuālas, gan kolektīvas cilvēktiesības. Jēzus saka: „Es vēlos žēlastību, nevis upurus”. Saskaņā ar mūsu ticības doktrīnu es aicinu Jerzy Buzek, Cilvēktiesību apakškomiteju un Eiropas Komisiju...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Nessa Childers (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, tas, ka drīz slēgs „Independent Network News”, Dublinas ziņu aģentūru, kas sniedz pirmšķirīgus valsts un starptautisko ziņu pakalpojumus vairumam Īrijas vietējo radiostaciju, raisa nopietnas un pamatotas bažas par Īrijas plašsaziņas līdzekļu piederību, skaitu un reglamentēšanu. Vietējām Īrijas radiostacijām tiek prasīts nodrošināt to, ka 20 % ziņu saturā ir par valsts un starptautiskiem notikumiem. Šo pakalpojumu pēdējos gados lielā mērā sniedz „INN”.

Pirms „INN” gaidāmās slēgšanas „Newstalk” stacijai, kuras īpašnieks ir „Communicorp”, kam pieder arī liels „INN” akciju skaits, ir piešķirts līgums par aizvietošanas pakalpojumu sniegšanu turpmākajos sešos mēnešos. „UTV”, kura aiziešana no „INN” pasteidzināja dienesta slēgšanu, arī lielā mērā ir iesaistīts centienos atrast aizvietotāju. Valsts žurnālistu arodbiedrība ir ierosinājusi būtiskus jautājumus par to, cik atbilstoša ir šo abu iestāžu iesaistīšanās procesā Īrijas plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību dažādības kontekstā. Šie jautājumi ir jāizskata pilnībā.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Es vēlos jūs brīdināt, ka Ungārijas pārstāvji cenšas izaicināt Slovākiju. Pirms 20 gadiem 21. augustā Padomju un Ungārijas armija iebruka bijušajā Čehoslovākijā.

Šogad tajā pašā datumā Ungārijas prezidents L. Sólyom, par spīti trīs Slovākijas Republikas augstāko iestāžu pārstāvju iebildumiem, gatavojās rīkoties provokatīvi, atklājot Ungārijas karaļa pieminekli Slovākijas teritorijā, kurā dzīvo dažādu etnisko kopienu pārstāvji. Tagad viņš protestē, ka neesot ielaists Slovākijā.

Viktor Orban, galvenās Ungārijas politiskās partijas Fidesz vadītājs, pagājušajā nedēļā ierodoties Slovākijā, aicināja Ungārijas minoritāti uzņemties ar autonomijas izveidi saistītas iniciatīvas. Viņš pieprasīja kopīgu plānu attiecībā uz ungāru turpmāko dzīvi Karpatu baseinā. Tā ir atjaunota ideja par paplašinātu Ungāriju — provokāciju, kurai nav vietas mūsdienu Eiropā. Tā ir rotaļāšanās ar uguni, un Eiropas iestādēm nevajadzētu uz to pievērt acis.

George Becali (NI). – (RO) Es gribētu teikt, ka Lisabonas līgumā nav minēts sports, jo īpaši futbols, kam ir milzīga sociālā un kultūras ietekme. Es gribētu teikt, ka ES sporta politikai nav juridiska pamata.

Patiesībā sporta veidus pārrauga ar noteikumiem, kurus izdevusi attiecīgā sporta veida asociācija, bet, manuprāt, priekšsēdētāja kungs, līgumā ir jābūt skaidri noteiktam, ka sporta aktivitātēm un šo aktivitāšu organizēšanai ir jānotiek saskaņā ar attiecīgo sporta veidu asociāciju noteikumiem, bet citas ar šīm sporta aktivitātēm saistītas darbības ir jāpakļauj civiltiesiskam regulējumam un tiesību aktiem.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

17. Novērtēšanas mehānisma izveide Šengenas acquis piemērošanas uzraudzībai - Novērtēšanas mehānisma izveide Šengenas acquis piemērošanas pārbaudei (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir kopīgas debates par šādiem ziņojumiem:

- A7-0035/2009, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza Carlos Coelho, par novērtēšanas mehānisma izveidi, lai uzraudzītu Šengenas acquis piemērošanu (COM(2009)0105–C6–0111/2009–2009/0032(CNS));

- A7-0034/2009, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza Carlos Coelho, par novērtēšanas mehānisma izveidi, lai pārbaudītu Šengenas acquis piemērošanu (COM(2009)0102–C6–0110/2009–2009/0033(CNS)).

Carlos Coelho, *referents*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Barrot kungs, dāmas un kungi, es atbalstu Šengenas novērtēšanas mehānismu, kas uzlabos pašreiz spēkā esošo sistēmu un padarīs to efektīvāku, lai nodrošinātu to, ka Šengenas *acquis* tiek piemērots pārredzamāk un saskaņotāk.

Tomēr es esmu vīlies Eiropas Komisijas ierosinātajos priekšlikumos. Būtībā šajos priekšlikumos ir saglabāti noteikumi, kas attiecas uz mandāta pirmo daļu, neveicot nekādas izmaiņas, un attiecībā uz mandāta otro daļu vai novērtējot to, kā Šengenas *acquis* tiek piemērots dalībvalstīs, kas jau ir Šengenas zonā, priekšlikumos ir iekļauti tikai nesenie uzlabojumi pašreizējā novērtēšanas mehānismā.

Vienīgais jauninājums, kuru vērtēju atzinīgi, ir iespēja veikt nepaziņotus apmeklējumus. Attiecībā uz novērtēšanas procesu šajos priekšlikumos paredzēts, ka uzdevumi, ko pašlaik veic Padome, tiek nodoti Komisijas pārziņā, tādējādi atstājot ierobežotas iespējas sadarboties ar dalībvalstīm un pilnībā ignorējot Eiropas Parlamentu visā procesā, nesakot, kas ar šiem pasākumiem tiek iegūts.

Vēl es esmu noraizējies par to, ka mēs esam ceļā uz pilnīgu novērtēšanas mehānismu nodalīšanu katrā mandāta daļā, un tas varētu apdraudēt sistēmas efektivitāti un konsekveni. Valstis, kas vēlas pievienoties Šengenas zonai, nedrīkst būt pakļautas noteikumiem un novērtēšanas sistēmām, kas atšķiras no tām, kādas ir Šengenas zonā esošajās valstīs.

Ir problēmas ar datu aizsardzību. Nosaukšu trīs piemērus: pirmkārt, punkts par konsulāro iekārtu drošību ir nepilnīgs, jo ārējo iestāžu iekārtas, gadījumos, kad tās tiek iesaistītas, netiek iekļautas. Otrkārt, drošības prasības, kas ierosinātas attiecībā uz Šengenas Informācijas sistēmu (SIS), ir jāiekļauj arī punktā par vīzām. Treškārt, regulas 7. pantā ir jāiekļauj ne tikai riska analīze, bet arī informācija par revīziju un ziņojumi par drošības pārbauzēm, ko dalībvalstis veikušas saskaņā ar noteikumiem, kas ieviesti ar SIS un Vīzu informācijas sistēmas (VIS) instrumentiem.

Bez iepriekš minētajām problēmām un iespējamajiem uzlabojumiem pamatproblēma ir tā, ka Eiropas Parlamentam nav piešķirta būtiska nozīme. Saskaņā ar mūsu Juridiskā dienesta veikto Komisijas izvēlētais juridiskais pamats ir likumīgs. Tomēr regulas projekta izstrādē būtu iespējams piemērot arī koplēmuma procedūru. Politiskā griba ir vienīgais izšķirošais faktors, ja ir divas iespējas. Galu galā, ja spēkā stāsies Lisabonas līgums, kas ir sagaidāms jau pavisam drīz, šie priekšlikumi būs jāpārstrādā vienā priekšlikumā un jāiesniedz atkārtoti, jo pilāru struktūra būs likvidēta.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka apspriežam brīvas, drošas un tiesiskas telpas drošību, kurā jāiesaistās visām dalībvalstīm un visām Eiropas iestādēm. Tāpēc ir pareizi izvēlēties koplēmuma procedūru. Eiropas Parlamenta loma nedrīkst būt tikai papildinoša, bet tai drīzāk ir jāatspoguļo tā ietekme, kāda tam ir, pieņemot likumdošanas pamatinstrumentus.

Noslēgumā es gribētu pateikties ēnu referentiem par šīs nostājas atbalstīšanu Eiropas Parlamentā, un es aicinu priekšsēdētāja vietnieku J. Barrot, kurš allaž ir izrādījis cieņu šim Parlamentam, atkārtoti iesniegt šos priekšlikumus, ieviešot ne tikai uzlabojumus saturā, bet arī nosakot pienācīgu Eiropas Parlamenta lomu attiecībā uz pašu procedūru.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es centīšos atbildēt uz bažām, ko savā ziņojumā ir paudis Coelho kungs.

Novērtēšanas mehānisms ir galvenais pasākums, runājot par Šengenas zonas integritātes saglabāšanu un dalībvalstu savstarpējas palāvības uzturēšanu. Tāpēc Komisija ierosina, lai dalībvalstu eksperti tiktu pilnībā iesaistīti apmeklējumu, apmeklējumu uz vietas, plānošanā, kā arī novērtēšanas un turpmāko pasākumu ziņojumu izstrādē.

Protams, Komisija ir pārliecināta, ka Parlamentam ir jāiesaistās Šengenas novērtēšanā, lai gan pašreiz tas nav paredzēts. Šo novērtēšanu rezultātiem ir jābūt pieejamiem iedzīvotājiem. Tāpēc Komisija ir piedāvājusi Parlamentam iesniegt gada ziņojumus, norādot secinājumus, kas izdarīti pēc katras novērtēšanas, un koriģējošo pasākumu progresu.

Tā ir pirmā atbilde. Tas tiesa, ka Coelho kungs Parlamentā ir aktualizējis jautājumu par koplēmuma procedūru. Pašlaik spēkā esošie līgumi to neatļauj. Tomēr, lai gan koplēmuma procedūra vēl nav iespējama, priekšlikumi pašreizējo mehānismu nodod Kopienas pārziņā. Ar šiem priekšlikumiem mehānismu var padarīt efektīvāku attiecībā uz plānošanas, apmeklējumu uz vietas un turpmāko pasākumu novērtēšanu.

Turklāt Komisijas kā līgumu izpildes uzraudzītājas loma tiks pastiprināta. Tomēr, *Coelho* kungs, šajā pastiprinātajā lomā lielā mērā konkurenci izrāda Padome. Tāpēc, ņemot vērā divus spēkā esošos līgumus, bija nepieciešami divi paralēli priekšlikumi, jo Šengenas *aquis* iekļauj gan pirmo, gan trešo pīlāru.

Komisija uzskatīja, ka EK līguma 66. pants, kas paredz apspriešanos ar Eiropas Parlamentu, ir pareizais juridiskais pamats priekšlikumam pirmajā pīlārā. Šis juridiskais pamats tika izvēlēts kā piemērotākais attiecībā uz pašreizējo Šengenas novērtēšanas mehānismu, kad Šengenas *aquis* tika iekļauts Eiropas Savienības sistēmā ar 1999. gadā pieņemto „sadalīšanas” lēmumu.

Līguma 30. un 31. pantu izvēlējamies par juridisko pamatu priekšlikumam trešajā pīlārā. Tāpēc mums bija jāatsaucas uz diviem atsevišķiem pantiem pirmā un trešā pīlāra novērtējumā.

Komisijai, pamatojoties uz spēkā esošajiem līgumiem un no tiem izrietošajām juridiskajām debatēm, ir jā saglabā savi priekšlikumi. *Coelho* kungs, jāteic, ka, ņemot vērā sarežģītās pārrunas Padomē saistībā ar Komisijas pastiprināto lomu, ir saprotams, ka tās tik drīz nebeigsies. Mēs varam cerēt, ka Lisabonas līgums tiks ratificēts, un tad temats tiks skatīts no jauna, un, kad pienāks laiks, Komisija izlems, ko tā uzskata par piemērotāko juridisko pamatu ierosinātajam mehānismam, pēc iespējas vairāk iesaistot Eiropas Parlamentu.

Kad tas laiks pienāks, Komisija acīmredzot varēs iesniegt grozītus vai arī jaunus priekšlikumus — atkarībā no situācijas. Kā jau zināt, es personīgi ļoti atbalstu noteikumu, kas Parlamentam ļaus rīkoties kā otram likumdevējam vairumā tematu saistībā ar tiesiskumu, brīvību un drošību. Protams, es tikai atbalstu to, lai Parlaments varētu iesaistīties aktīvāk. Tomēr pašlaik es nedomāju, ka mēs varam darīt ko citu, kā vien ierosināt šo grozījumu, ņemot vērā pašreizējo juridisko pamatu. Kā jau es teicu, apspriedes Padomē nenorit viegli; ne tāpēc, ka negribējām iesaistīt dalībvalstis, bet tāpēc, ka Komisija, ņemot vērā tās līgumu izpildes uzraudzītājas lomu, uzskata, ka tā ir atbildīga par novērtēšanas mehānisma pārvaldi, iesaistot dalībvalstis un, protams, arī Parlamentu.

Simon Busuttil, *PPE grupas vārdā*. – (MT) Šengenas zonas izveide bez šaubām bija milzīgs solis uz priekšu vairākām Eiropas Savienības valstīm. Tā sev līdzī atnesa pilnīgas iedzīvotāju pārvietošanās brīvības ideju reālistiskā veidā, un varētu teikt, ka, iedzīvotāji, ceļojot Šengenas zonā, jūtas tā, it kā ceļotu savā valstī. Tomēr mēs visi apzināmies, ka tika ieguldīts milzīgs darbs un notika vērā ņemama ziedošanās, lai tik vērienīgs projekts izrādītos veiksmīgs. Pats svarīgākais ir tas, ka tad, kad izvēlējamies atvērt durvis cits citam, mums nācās citam uz citu palauties tik delikātā jautājumā kā savas valsts robežu aizsardzība. Robežu jautājumā mēs uzticamies konkrētai valstij un pretī arī saņemam uzticēšanos.

Tāpēc, runājot par šiem ziņojumiem, es piekřitu kolēģim *Carlos Coelho*, ka tie ir paredzēti, lai uzlabotu novērtēšanas mehānismu Šengenas zonas projektā; projektā, kas ir ļoti nozīmīgs un kura pamatā ir savstarpēja uzticēšanās. Tomēr mums ir arī jāpaliek pie tā, ka novērtēšana ir jāveic efektīvi un pārredzami. Turklāt ir jāiesaista Parlaments, kuram ir jāļauj īstenot tā pilnvaras, jo īpaši tagad, kad, iespējams, ir palikušas tikai dažas nedēļas līdz brīdim, kad spēkā stāsies Lisabonas līgums. Tāpēc esmu pārliecināts, ka, ņemot vērā drīzo Lisabonas līguma stāšanos spēkā, Komisija sapratīs mūsu teikto par to, ka ceram uz šīm līdzīgiem priekšlikumiem, kuros pilnībā būtu ievērotu pilnvaras, kādas Eiropas Parlamentam pienāksies saskaņā ar šo līgumu.

Ioan Enciu, *S&D grupas vārdā*. – (RO) Novērtēšanas un uzraudzības mehānisma izveide, lai pārbaudītu Šengenas *aquis* piemērošanu, ir nozīmīgs pasākums, kas praksē ieviesīs lēmumus attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, jo īpaši Hāgas programmas noteikumus. Šodien apspriešanai iesniegtie priekšlikumu projekti ir novērtēšanas mehānisma variants. Tajos ir iekļauti noteikumi, kas attiecas uz mērķa jomu, kā arī atbilstošu pārbaudes metodoloģiju.

Tomēr rūpīgāka analīze rāda, ka konkrēti iestāžu sadarbības principi nav ņemti vērā — ne Eiropas Savienības, ne ES un dalībvalstu līmenī. No šī viedokļa raugoties, iesniegtajā priekšlikumā ir noteikumi, kas ierobežo dalībvalstu sadarbību saistībā ar Šengenas līguma piemērošanas rezultātu novērtēšanu. Vienlaikus tas nepieņemami palielina Komisijas lomu šajā procesā, kamēr Eiropas Parlaments netiek iesaistīts novērtēšanas mehānismā.

Turklāt teksts dažos regulas pantos atstāj vietu atšķirīgai izpratnei par Komisijas, Parlamenta un Padomes saikni attiecībā uz to piekļuvi informācijai par Šengenas *aquis* piemērošanu.

Tāpēc 14. pantā par konfidencialu informāciju ir uzsvērts, ka „ziņojumi, kas sagatavoti pēc apmeklējumiem uz vietas, klasificējami kā ierobežotai lietošanai paredzēti. Komisija pēc apspriešanās ar attiecīgo dalībvalsti izlemj, kuru ziņojuma daļu drīkst publiskot”.

Saistībā ar šiem noteikumiem vēlos pieminēt arī to, ka 16. pants, kas attiecas uz Eiropas Parlamentam un Padomei iesniegto ziņojumu, nenorāda, ka ziņojumā par iepriekšējā gadā veiktajiem novērtējumiem būs iekļauta arī ierobežotai lietošanai paredzēta informācija. Tāpēc varam secināt, ka Komisija izvērtēs, kuru informāciju iekļaut gada ziņojumā un kuru ne. Tas piešķir Komisijai funkcijas, kas, manuprāt, nav pamatotas.

Drīz spēkā stāsies Lisabonas līgums, un tad koplēmuma procedūra kļūs par ierastu likumdošanas procedūru arī attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma jomu. Tiesību aktu priekšlikumi, kurus pašlaik apspriežam, ietver noteikumus, kas ir pretrunā līgumā iekļautajiem principiem. Tāpēc šie dokumentu projekti, ja tos tagad apstiprinās, būs jāpārskata, kad spēkā stāsies Lisabonas līgums.

Kolēgi, brīvība, drošība un tiesiskums ir jomas, kas ir visnozīmīgākās Eiropas iedzīvotājiem, kuru intereses tiešā veidā pārstāv Eiropas likumdevēji. Ierobežot Eiropas Parlamenta lomu ir nepareizi. Noslēgumā vēlos paust atbalstu *Coelho* kunga priekšlikumam, ka šis dokumenta projekts tā pašreizējā redakcijā ir jānoraida un jānodod atpakaļ Komisijai. Es ierosinu atbalstīt rezolūcijas priekšlikumu.

Sarah Ludford, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, mūsu kolēģis, *Coelho* kungs, kārtējo reizi ir attaisnojis savu otro vārdu: *Carlos „Šengens” Coelho*. Viņš ir Pilsoņu brīvību, tiesiskuma un iekšlietu komitejas pastāvīgais eksperts, un mēs esam viņam ļoti pateicīgi par darbu un profesionalitāti. Viņš ir izstrādājis ļoti labus apspriežamus ziņojumus par šiem priekšlikumiem, un tajos ir uzsvērts, cik liels juceklis ir Eiropas Savienībā attiecībā uz uzraudzīšanu un novērtēšanu.

Katrā ziņā man, neatkarīgi no jebkāda mistiska dalījuma posmos pirms un pēc pievienošanās Šengenas zonai, nešķiet loģiski, ka par piemērotību iestājai Šengenas zonā ir jālemj tikai dalībvalstīm. Komisijas priekšlikumā regulai ir teikts, ka „tā kā novērtējums pirms piemērošanas ir būtisks dalībvalstīm, lai iegūtu savstarpēju uzticību, šķiet pamatoti, ka par to jāprojām ir atbildīgas dalībvalstis”. Bet mēs dalībvalstu pārziņā neatstājam Balkānu valstu novērtēšanu, par kuru piemērotību vīzu režīma atcelšanai, ceļošanai bezvīzu režīmā, šovakar balsos Pilsoņu brīvību, tiesiskuma un iekšlietu komiteja; izvērtēšanu un novērtēšanu veic Komisija, tāpēc nav nekādas konsekvences tajā, ka par citām valstīm ir jāspriež dalībvalstīm.

Ja godīgi, es neizprotu šo īpašo dalījumu starp novērtēšanu attiecībā uz to pasākumu „spēkā stāšanos”, kuri vajadzīgi, lai pievienotos Šengenas zonai, un kuriem saskaņā ar Komisijas teikto ir jāpaliek valdību sadarbības līmenī, un Šengenas *aquis* „piemērošanas” novērtēšanu. Protams, šķiet, ka dalībvalstis šo uzdevumu neveic spīdoši, jo lēmuma priekšlikumā mēs lasām, ka „pēdējos gados dalībvalstīm nav bijusi vajadzība veikt novērtējumus uz vietas attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, ieroču un narkotiku jomā. Arī datu aizsardzība ne vienmēr ir bijusi pakļauta novērtējumiem uz vietas”. Manuprāt, ir daudzi cilvēki ne tikai šajā Parlamentā, bet arī ārpus tā, kuri domā, ka jautājumi saistībā ar sadarbību krimināllietās, narkotikām, narkotiku kontrabandas apkarošanu un privātuma aizsardzību ir gana svarīgi, lai par tiem veiktu novērtējumus uz vietas. Tāpēc es pilnībā atbalstu *Carlos Coelho* secinājumus, ka mums viss jāapkopo, jākonsolidē procedūras, ar kurām veic šos novērtējumus, jākonsolidē uzdevumi starp pirmo un trešo pīlāru — un es ceru, ka drīz vārdi „trešais pīlārs” piederēs vēsturei un man vairs nenāksies tos teikt — un jāveic vienkārši, efektīvi, produktīvi un pārredzami novērtējumi, kā arī jāgādā, lai pārredzamība nozīmētu pakļautību Eiropas Parlamentam.

Ļoti dīvaini, ka šādos apstākļos, neilgi pirms Lisabonas līguma ratifikācijas, par kuru nu esmu pārliecināta — un, starp citu, pērn es izpildīju savu pienākumu Apvienotās Karalistes Lordu palātā —, Komisija ierosina šos ārkārtīgi mulsinošos un bezjēdzīgos priekšlikumus. Es atbalstu to noraidīšanu un pieprasu Komisijai labāku priekšlikumu, kurā ir ņemts vērā Lisabonas līgums, koplēmuma procedūra, vienkāršība un efektivitāte uzraudzībā un kas ir savienojams ar Komisijas un Parlamenta atbildību citās jomās.

Tas liek apdomāt to, kā 27 dalībvalstu Eiropas Savienībā tiek veikta salīdzinošā pārskatīšana. Manuprāt, šis jautājums ir jāizskata, arī cilvēktiesību joma, jo nešķiet, ka mums būtu skaidri principi un sistēmas, un mēs vienkārši pieņemam dažādus jautājumus dažādās jomās. Lai cik ļoti man patīk dalībvalstis, es baidos, ka tās bieži rīkojas pēc principa „es pakasišu tavu muguru, un tu pakasi manējo”, kas nozīmē to, ka tās nekritizē cita citu, tāpēc patiesībā tās nav piemērotas tam, lai novērtētu cita citu. Tas jā dara Komisijai, kad tā darbojas savu uzdevumu augstumos.

Man ir palikušas vēl tikai dažas sekundes, un es gribētu apstrīdēt *Bradbourn* kungu no ECR grupas jautājumā par brīvu pārvietošanos. Viņš pieprasīja globālu aizliegumu tā sauktajiem „kailo ķermeņu skeneriem”. Būtu bijis labi, ja viņš te būtu bijis balsojumā pērn, kad viņa kolēģi iebilda aizliegumam izmantot šos ķermeņa skenerus, neapsverot cilvēktiesības. Viņa kolēģi balsoja pret šo aizliegumu. *Bradbourn* kungs pat nebija klāt tajā balsojumā, tāpēc ir mazliet par vēlu tagad par to sūdzēties.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos pateikties kolēģim *Carlos Coelho* par viņa ziņojumu. Mums tiešām vajag vienkāršu, efektīvu un pārredzamu mehānismu Šengenas novērtēšanai.

Es piekrītu, ka Komisijai novērtēšanas mehānismā ir jādarbojas aktīvāk, par ko nupat runāja arī *Barrot* kungs. Tomēr mums, parlamentāriešiem, rodas bažas. Jūs zināt, ka Zaļo grupai ir nelokāma nostāja attiecībā uz datu aizsardzību. Komisija aizmirsuši pieminēt ārējo resursu piesaisti, runājot par konsulāro iestāžu drošību. Ir piemirsti arī informācijas tehnoloģijas drošības noteikumi šajās iestādēs.

Papildus gada novērtēšanas programmai regulas 7. pantā ir jāņem vērā ne tikai *FRONTEX* sniegtā riska analīze, bet arī dalībvalstu veiktās revīzijas un pārbaudes. Tāpēc mēs pieprasām, lai tiktu ņemtas vērā bažas par datu aizsardzību.

Runājot par koplēmuma procedūru un *Coelho* kunga priekšlikumu, mūsu grupa, Verts/ALE grupa, pilnībā atbalsta viņa nostāju. Es neatgādināšu par Eiropas Parlamenta kā ievēlētas iestādes lomu. Esam jau dzirdējuši, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu koplēmuma procedūra būs vienīgā iespēja. Mēs pilnībā atbalstām referentu, kā arī viņa priekšlikumu.

Rui Tavares, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Šengenas zona pastāv 20 gadu — vai gandrīz 20 gadu —, un tā ir vērtēta 10 gadus, vispirms to veica pastāvīga komiteja, pēc tam — Novērtēšanas grupa. Tāpēc ir pēdējais laiks uzlabot novērtēšanas procedūras un reaģēt uz bažām par Šengenas zonu.

Žēl, ka Komisija, šai gadskārtai tuvojoties, nav izdarījusi vai progresējusi pietiekami, lai radītu efektīvāku un visaptverošāku novērtēšanas mehānismu, kurš kļiedētu ne tikai tās bažas, kas ir radušās Šengenas zonas pirmajos darbības gados, proti, efektīvu un saskaņotu dalībvalstu darbību un konkrētu procedūru līdzvērtīgumu, bet arī bažas saistībā ar pārredzamību, iedzīvotāju kontroli (demokrātisku kontroli) un, visbeidzot, bažas saistībā ar cilvēktiesību ievērošanu, kas šim Parlamentam ir ļoti iemīļota joma. Ir pamatotas bažas, ka lielāka efektivitāte ir panākta uz iedzīvotāju rēķina, un ir pēdējais laiks šīs bažas kļiedēt.

Es mazliet gribētu parunāt arī par koplēmuma procedūru. Eiropas Komisija un visi citi, kas aizstāv Lisabonas līgumu, cildinot tā demokrātiskās vērtības, tagad tiek pārbaudīti tajā, vai viņi spēj turēt savus solījumus un pieļaut parlamentārāku un demokrātiskāku Šengenas novērtēšanas procesu uzraudzību. Tomēr es nevaru atbalstīt referenta, mūsu kolēģa *Carlos Coelho* secinājumus. Es uzskatu, ka viņš Eiropas demokrātijai dara labu, mudinot Komisiju pārstrādāt tās priekšlikumus un piedāvāt kaut ko vienkāršāku, efektīvāku, pārredzamāku, ievērojot cilvēktiesības, kaut ko, kas nodrošinātu parlamentārāku un demokrātiskāku uzraudzību.

Gerard Batten, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, bieži negadās, ka es piekrītu Pilsoņu brīvību, tiesiskuma un iekšlietu komitejas viedoklim. Viņi teic, ka šie priekšlikumi par novērtēšanas mehānismiem un Šengenas *aquis* ir bezjēdzīgi, jo pēc Lisabonas līguma pilnīgas ratificēšanas tie tāpat būs jāmaina.

Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā tā sauktais pirmais un trešais pīlārs dažādās politikas jomās tiks apvienots vienā. Lisabonas līguma ieviešana bez šaubām nozīmēs centienus izmantot to kā instrumentu, ar kuru piemērot Šengenas *aquis* visās dalībvalstīs, arī tajās, kas pašlaik no tā ir atbrīvotas, tajā skaitā Apvienoto Karalisti.

Jūs droši vien pamanījāt, ka es teicu „pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā”, nevis „ja tas stāsies spēkā”. Šķiet, ka vienīgais valsts vadītājs, kurš vēl turas pretī, drosmīgais Čehijas prezidents *Václav Klaus*, tiks iebiedēts tiktāl, ka drīz dos savu piekrišanu. Lielbritānijas nodevīgā leiboristu valdība ir laužusi savu solījumu sarīkot Lielbritānijas iedzīvotājiem referendumu par Lisabonas līgumu, un vienīgajam, kurš spēja viest cerības par referendumu, *David Cameron*, nu nepietiek drosmes, principu vai apņēmības to rīkot.

Apvienotajai Karalistei ir pilnībā nekontrolējama, neierobežota un haotiska imigrācijas un patvēruma sistēma. Kā Eiropas Savienības dalībvalsts mēs vairs nekontrolējam savas robežas, un saskaņā ar Lisabonas līgumu līdz šim pieredzētie imigrācijas plūdmaiņu vilņi kļūs par cunami. Tāpēc šis ziņojums itin neko nemainīs, un Komisija ignorēs komitejas un Parlamenta piezīmes.

Dzirdēju šajās debatēs pavīdam vārdus „neatkarība, brīvība un taisnīgums”. Kas gan tā par neatkarību, ja saskaņā ar Lisabonas līgumu ar iedzīvotājiem neapspriežas par jauno konstitūciju, jo viņi to varētu noraidīt? Kas gan tā par brīvību, ja tiesību aktus pieņem nedemokrātiskas iestādes, kuras vēlēti nevar mainīt? Kas gan tas par tiesiskumu, kad saskaņā ar Eiropas aresta orderiem valstu tiesām tiek atņemtas pilnvaras aizsargāt savus iedzīvotājus no netaisnīga aresta un ieslodzījuma? Tāda Eiropas Savienība ir Orvela veidojums, kur vārdi nozīmē pilnīgi ko pretēju teiktajam.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mums vajag demokrātisku revolūciju. Jūs nupat dzirdējāt iepriekšējā runātāja teikto; mēs bieži redzam, ka, pārāk ātri aizejot par tālu, var panākt ko gluži pretēju tam, ko vēlamies panākt.

Šīs grupas devīze ir tāda — ja Eiropas Savienība attīstīsies pārāk strauji, iznākums būs tieši tāds, ko tā nevēlas, proti, jauns nacionālisms. Tas pašlaik ir novērojams manā valstī. Es nāku no sašķeltas valsts; rietumos, Foralbergā un mazliet tālāk, mēs priecājamies par atvērtām robežām, kamēr austrumos var redzēt, ka ar Šengenu esam pārsteigušies. Pretī mēs saņemam jaunu revanšismu un nacionālismu gan manā valstī, gan citviet.

Mēs nedrīkstam slēpties aiz tehniskām debatēm. Mums jārisina šīs problēmas. Protams, tam katrā ziņā jānozīmē, ka Eiropas Parlamentam tiek piešķirtas otra likumdevēja tiesības un ka jums, komisār, ir jānogaida, līdz mums ir šādas tiesības vai vismaz līdz tās tiek piešķirtas automātiski.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es apsveicu un atbalstu *Carlos Coelho*, un es gribētu norādīt, ka šis ziņojums Pilsoņu brīvību, tiesiskuma un iekšlietu komitejā tika pieņemts vienprātīgi.

Padomes priekšlikums attiecas uz Šengenas Novērtēšanas darba grupas mandāta otro daļu, kas nozīmē apstiprināt, ka pēc iekšējo robežu kontroles atcelšanas *acquis communautaire* piemēro pareizi.

Šī mandāta mērķis ir padarīt Šengenas novērtēšanas mehānismu efektīvāku.

Šengenas *acquis* pareizas piemērošanas novērošanas juridiskais pamats ir trešā pīlāra elements, bet citu *acquis* aspektu juridiskais pamats ir pirmā pīlāra instrumentos.

Manuprāt, ierosinātais juridiskais pamats ir pareizs, bet šķiet, ka tas nav pārāk saskaņots ar vairāk nekā nozīmīgo Lisabonas līguma stāšanos spēkā, kad pašlaik abu pīlāru dalītās funkcijas un pilnvaras tiks apvienotas.

Priekšlikumā nav tikpat kā neviena elementa, kas to atšķirtu no pašreiz spēkā esošā novērtēšanas mehānisma, un *Carlos* to ir minējis jau sākumā. Tomēr tas ievieš izmaiņas, kas acīmredzot ir būtiskas, jo mūsu rokās esošais dokuments nozīmētu pašlaik Padomes veikto uzdevumu nodošanu Komisijas pārziņā.

Šī pilnvaru maiņa *de facto* nozīmē, ka Parlaments un dalībvalstis novērtēšanas procesā tiek nostumtas malā, neņemot vērā to, ka tieši tām ir pilnvaras attiecībā uz savu ārējo robežu drošību.

Parlamentam, kas pārstāv Eiropas pilsoņus, ir būtiska un arī galvenā nozīme drošības jomā. Mūsu uzdevums ir nozīmīgs, un tas ir atzīts Lisabonas līgumā.

Priekšsēdētāja kungs, tāpēc mēs vēlamies nogaidīt trīs mēnešus, jo tad, ja nogaidīsim trīs mēnešus, nebūs vajadzības šo jautājumu pārskatīt.

Priekšsēdētāja kungs, vēl kas: es nupat redzēju priekšsēdētāja vietnieku uzvelkam džemperu, un te tiešām ir ļoti auksts. Atvainojiet, bet man ir jāiet, lai gan es neēju prom tāpēc, ka nevēlos sekot līdzi debatēm, bet tāpēc, ka man sāk parādīties bronhīta simptomi, kas nebūt nav labi, tāpēc es priecātos, ja jūs varētu kaut ko darīt lietas labā, priekšsēdētāja kungs.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Iespējams, te ir tik auksts arī tāpēc, ka Komisija tikpat kā neņem vērā Parlamentu un tā viedokli. Cerams, ka mūsu attiecības turpmāk kļūs siltākas. Es uzskatu, ka šī situācija un šīs debates nav pārāk patīkamas komisāram, jo šķiet, ka mēs visi esam vienisprātis vai arī vairums ir vienisprātis. Lai nu kā — es gribētu pateikties referentam par ziņojumu.

Šengenas zonas izveide tiešām atnesa pārvietošanās brīvību Šengenas zonas iedzīvotājiem, un, manuprāt, tas bija viens no lielākajiem panākumiem Eiropas vēsturē. Tomēr vēl ir daudz darāmā. Lai atceltu kontroli uz iekšējām robežām, ir vajadzīga drošība un arī palāvēība starp daudzām iesaistītajām pusēm attiecībā uz to spēju veikt nepieciešamos pasākumus. Uzraudzības un novērtēšanas mehānisma izveide tādējādi ir ļoti nozīmīga, ja mēs vēlamies iegūt dalībvalstu iedzīvotāju atbalstu. Šo darba kārtību bieži vien izmanto labā spārna ekstrēmisti, kuri izplata apgalvojumus, ka Šengenas zona patiesībā ļauj vairākiem noziedzniekiem iekļūt valstīs, kas ir šajā zonā, un dalībvalstu iedzīvotāji gluži pamatoti mums jautā, kā mēs turpmāk grasāties to novērst.

Nostiprināt iestāžu sadarbības principu arī ir ļoti būtiski, ko Komisija savā priekšlikumā drīzāk apspiež, kas neapšaubāmi ir postoši, jo, kā vairāki iepriekšējie runātāji jau teica, mēs visi uzskatām, ka Lisabonas līgums drīz stāsies spēkā, un tāpēc būtu labi, ja tiktu iekļauts arī šis konteksts.

Tāpat mēs neredzam iemeslu, kāpēc Eiropas Parlamentam gada ziņojumā nevajadzētu saņemt visu svarīgāko informāciju — diemžēl Komisija ir aizmirsusi savā atzinumā iekļaut šo demokrātijas principu. Tāpēc, esot vienprātis ar referentu, es labprāt gribētu, lai dokumenta projekts tiek nodots atpakaļ Komisijai un lai mēs uzstātu uz kopīga lēmumu pieņemšanas procesa iekļaušanu tajā, lai princips kopumā tiktu vienkāršots, un viss process padarīts pārredzamāks.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, kā *Coelho* kungs un daudzi citi Parlamenta deputāti, arī es vēlētos uzsvērt, ka Šengenas zonas izveide 1980.–1990. gados bija viena no nozīmīgākajām mūsdienu reformām. *Jean Monnet*, viena no ES nozīmīgākajām personām, esot teicis, ka Eiropas Savienības mērķis nav savest kopā tautas, bet gan cilvēkus.

Gadsimtu gaitā cilvēku pārvietošanās Eiropā ir būtiski sarukusi. Eiropas valstu attiecībās ir dominējušas aizdomas. Reizēm neapšaubāmi ir trūkusi uzticēšanās citām valstīm. Attiecības ir veidojusi neuzticēšanās, nevis uzticēšanās. Par laimi, tā ir pagātne, un nu mēs Eiropā redzam jaunas iespējas. Vairumam no mums šeit, Eiropas Parlamentā, ir bijusi iespēja izmantot brīvību, ko sniedz Šengenas zona. Ir viegli aizmirst unikālo uzticēšanās līmeni starp valstīm, kas veidoja pamatu zonas izveidei. Ir viegli aizmirst grūto ceļu līdz mērķim. Tomēr brīva pārvietošanās ir priekšnoteikums, lai cilvēki varētu satikties ārpus valsts robežām.

Priekšsēdētāja kungs, kā *Coelho* kungs pamatoti teica, protams, ir svarīgi, lai Šengenas *aquis* novērtēšanai būtu efektīvs un pārredzams novērtēšanas mehānisms, lai zona paliktu un attīstītos par tādu zonu, kurā raksturīga brīva pārvietošanās. Tomēr Šengenas pamatā ir valstu savstarpēja uzticēšanās un sadarbība, nevis pats mehānisms. Ir svarīgi, lai šis mehānisms būtu gan efektīvs, gan pārredzams, un tāpēc es Komisijas priekšlikumā saskatu problēmu. Problēma ir tāda, ka Padomes pašreizējā loma tiek nodota Komisijai un ka sadarbības mērogi ir būtiski samazināti. Tomēr mans vislielākais iebildums ir tāds, ka mēs, Eiropas Parlamentā ievēlētie pārstāvji, tiekam izstumti no procesa.

Mēs runājam par kaut ko tik tehnisku kā novērtēšanas mehānisms, bet mēs nedrīkstam aizmirst, ka tas attiecas uz Eiropas sadarbības pamatiem: brīvību, drošību un tiesiskumu. Tāpēc ir svarīgi, lai mēs visi būtu iesaistīti jaunu lēmumu pieņemšanā šajā jomā. Tādēļ es mudīnu Komisiju ņemt vērā šajā sēžu zālē izskanējušās bažas. Es mudīnu Komisiju pēc iespējas drīzāk nākt klajā ar jaunu un labāku priekšlikumu. Jaunā priekšlikuma pamatā ir jābūt domai, ka jebkuras izmaiņas novērtēšanas mehānismā ir jāpakļauj kopīgam lēmumam, kurā iesaistās Komisija, dalībvalstis un jo īpaši Eiropas Parlamentā ievēlētie pārstāvji.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšlikuma mērķis ir nostiprināt Šengenas Novērtēšanas darba grupas nozīmi, padarot šo mehānismu efektīvāku un pārredzamāku tā, lai garantētu efektīvu un konsekventu Šengenas *aquis* piemērošanu. Tomēr interesanti, ka, neskatoties uz brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā, tas vienlaikus arī piespiež izveidot sistēmu, kas ne tuvu neatbilst procedūrām attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu. Grūtības, ar kurām saskaramies Šengenas *aquis* piemērošanas novērtēšanā, ir saistītas ar mūsu grūtībām pieņemt, ka priekšlikums paredz konfidenciālas informācijas, personas datu un represīvo mehānismu apmaiņu, kas radīti, aizbaidinoties ar aizsardzību un brīvu pārvietošanos Eiropas teritorijā.

Komisijai ir tiesības uztraukties. Kontroles atcelšana uz iekšējām robežām ir atkarīga no atbilstošiem kompensēšanas pasākumiem saistībā ar kontroles nostiprināšanu uz ārējām robežām un policijas, muitas un tiesu sadarbību. Tas ir nozīmējis un joprojām nozīmē pastāvīgu informācijas apmaiņu un biometrisku vīzu izmantošanu iebraukšanai Eiropas Savienībā. Mēs uzskatām, ka jebkurā novērtējumā ir jāņem vērā visu izmantoto pasākumu lietderība, nevis tikai jāpārbauda to piemērošana. Mēs nekādā gadījumā neatbalstīsim priekšlikumu, kurš pieņemšanas gadījumā piešķirs lielāku likumību galvenokārt represīviem pasākumiem ar mehānismiem to novērtēšanai.

Nicole Sinclaire (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, man allaž ir šķitis, ka būt Eiropas Parlamenta deputātei ir velta laika šķiešana, bet šovakar nu tiešām ir par traku. Mēs te runājam par kaut ko, kam patiesībā nav jēgas, jo Lisabonas līgums — ar kuru esat panācis savu — pēc apmēram mēneša stāsies spēkā, un mums atkal būs jāatsāk šīs debates. Tā nu mēs te sēžam un izšķiežam laiku — tiešām liels paldies.

Aplūkosim Šengenas līgumu un to, ko tas patiesībā ir nozīmējis Eiropai: tas ir ļāvis noziedzniekiem, cilvēku tirdzniecības darbiniekiem un narkotiku tirgoņiem netraucēti šķērsot tūkstošiem jūdžu; tas ir ļāvis otrpus Lamanša jūras šaurumam izveidot *Sangatte* un „džungļu” apmetnes, kurās cilvēki dzīvo nožēlojamos apstākļos. Es ceru, ka lepojaties ar sevi.

Jūs droši vien zināt par 1951. gadā pieņemto Konvenciju par bēgļa statusu, kurā teikts, ka bēglis var pieprasīt patvērumu pirmajā drošajā valstī, bet jūs to neņemat vērā. Jūs neņemat vērā starptautisku tiesību aktu, bet

uzskatāt sevi par atbildīgu juridisku personu, par kādu jūs padarīs Lisabonas līgums. Aiziet, turpiniet vien! Tas ir izsmieklis! Apvienotās Karalistes iedzīvotāji vēlas būt noteicēji pār savas valsts robežām; viņiem pietiek jūsu teikšanas. Es aizeju, izsakot šo brīdinājumu: Lielbritānijas iedzīvotāji ir taisnīgi, iecietīgi un pašlāvīgi laudis, bet, kad mūs apspiež par daudz, mēs cīnāmies pretī. Un, kad cīnāmies pretī, mēs parasti uzvaram.

SĒDI VADA: I. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Šengenas *aquis* piemērošanas novērtēšanai tik tiešām ir vajadzīgs efektīvāks novērtēšanas mehānisms, bet man rodas iespaids, ka mēs te cenšamies noskaidrot nebūtisko, kamēr ar ES ārējām robežām vēl ir daudz problēmu. Dalībvalstu un ES īstenotai efektīvai ārējo robežu uzraudzībai lielāks sakars neapšaubāmi ir ar politiskās gribas nekā ar efektīva novērtēšanas mehānisma trūkumu.

Mēs visi zinām, ka ir dažas dalībvalstis, kuras nespēj vai nevēlas aizsargāt ES ārējās robežas pret nelegālo imigrāciju. Mēs visi zinām, ka ir valdības, kas apdraud Šengenas sistēmu ar nelegālo imigrantu masveida legalizāciju. Varētu citēt piemērus no J. Zapatero valdības Spānijā, kā arī no Itālijas, Nīderlandes un arī Beļģijas valdībām. Beļģijas valdība patlaban gatavojas legalizēt neskaitāmus jaunus nelegālos imigrantus un tādējādi apdraud visu sistēmu, jo šādi legalizēti nelegālie imigranti var apmesties uz dzīvi jebkurā vietā Eiropas Savienībā.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dāmas un kungi, Šengenas Informācijas sistēmas modernizācija sāk pārtapt murgā. Līdz ar ES turpmāko paplašināšanos pieaug arī terorisma un organizētās noziedzības risks, tāpēc augstāka līmeņa drošībai ir jābūt prioritātei. Ir peļami, ka pāreja uz jauno datubāzi joprojām ir ietilpusi. Sistēmā ir dati par bez vēsts pazudušām personām, nozagtiem priekšmetiem un tiesu prāvām. Pašreizējo sistēmu izmanto kopš 1995. gada, un tā tika izstrādāta 18 valstīm. Es atzinīgi vērtēju Komisijas darbības elastīgumu, kas ir ļāvis paplašināt Šengenas zonu par spīti kavējumiem saistībā ar SIS II. Protams, deviņu jauno dalībvalstu iekļaušana zonā bija iespējama tikai izņēmuma nosacījumu dēļ.

Sistēmas otrā varianta izstrāde ir atlikta vismaz līdz 2011. gadam. Ir paredzams, ka šī sistēma uzlabos pārvaldības, elastīguma, drošības un datu glabāšanas kapacitāti, kā arī nodrošinās citas jaunas iespējas. Tā ļaus citām valstīm pievienoties zonai, tajā skaitā Lielbritānijai un Īrijai. FRONTEX aģentūrai arī ir visas nepieciešamās pilnvaras efektīvai cīņai pret nelegālo imigrāciju. Tomēr es atturīgi vērtēju Šengenas novērtēšanas darba grupas iekļaušanu Kopienas kompetencē, jo baidos, ka tas novedīs pie dalībvalstu atteikšanās no pienākuma veikt kontroli. Bez tam es gribētu vērst jūsu uzmanību uz Čehijas pilsoņu pieredzi, jo man ir zināmi gadījumi, kad Vācijas un Austrijas policisti ir bez iemesla dzinušies pakal čehu autovadītājiem.

Es paužu nožēlu, ka prezidents V. Klaus bezjēdzīgi kavē Lisabonas līguma ratifikāciju, bet ir skaidrs, ka drīz pēc tam, kad tas notiks, Komisija no jauna iesniegs šo dokumentu, tikai tad tas būs saskaņā ar Eiropas Parlamenta koplēmuma procedūru. Tāpēc es atbalstu iesniegto priekšlikumu noraidīšanu, kā to ierosina Coelho kungs, un es apsveicu viņu ar labi izstrādātu ziņojumu.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, šajā sēžu zālē nemitīgi izskan vārds „Šengena”. Vairums no mums piekrīt, ka Šengenas projekts ir bijis ļoti veiksmīgs un ka jauno valstu, jauno Eiropas Savienības dalībvalstu, iedzīvotājiem tas nozīmē būtiskus panākumus integrācijas jomā. Tomēr vienlaikus Šengenas līgums nosaka arī milzīgu atbildību, kuras ir uzņēmušās tieši jaunās dalībvalstis — Baltijas valstis, Polija, Slovākija, Rumānija un Bulgārija. Atbildība par Eiropas Savienības austrumu zemes robežu gulstas uz jaunajām dalībvalstīm, un tās ar šo atbildību tiek galā ļoti labi.

Tomēr es gribētu parunāt par to, kas šajā sēžu zālē nav izskanējis. Kas mums ir apbrīnas un lepnuma iemesls — es runāju par Šengenu un pārvietošanās brīvību —, tas ir murgs un milzīgu problēmu avots visiem tiem, uz kuriem attiecas vīzu politika un nepieciešamība iegūt tā sauktās „Šengenas vīzas”. Es runāju par Ukrainas, Moldovas un citu austrumu valstu iedzīvotājiem, kuri vēlas iekļūt Eiropas Savienībā. Šengenas vīzas ir ieviestas, bet tās dārgi maksā. Par šīm vīzām to valstu iedzīvotājiem ir jāmaksā apmēram vienas viņu mēnešalgas apmērā. Lai iegūtu šīs vīzas, viņi tiek pakļauti pazemojošai procedūrai, un viņiem ir jāstāv ārkārtīgi garās rindās. Tā arī ir Šengena. Viņiem Šengena nozīmē pazemojumu, šķēršļus un problēmas.

Lai izveidotu sistēmu Šengenas politikas darbības novērtēšanai, es gribētu vismaz minēt ar vīzu politiku saistītas problēmas. Es gribētu novērtēt šo politiku. Iespējams, bija kāds attaisnojums, bet mēs nezinām, cik ilgi šī politika būs spēkā, un es gribētu novērtēt to, kā mēs ieviesām tādus instrumentus, kas nošķir mūs no

cilvēkiem, kuri gluži saprotami vēlas ierasties šajā teritorijā, Šengenas zonā. Lai gan ziņojums nav par šo tematu, es tomēr gribēju to pieminēt šodienas debatēs.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, kā jau jūs zināt, ir 28 valstis, to skaitā 25 ES dalībvalstis, kuras ir atcēlušas pasažieru plūsmas kontroli uz robežām. Šāda pārvietošanās brīvības pakāpe acīmredzot ir atkarīga no plašas valstu savstarpējās uzticēšanās.

Ir absolūti nepieciešams, lai brīva pasažieru plūsmas pārvietošanās būtu pastāvīgi regulēta ar efektīviem papildu pasākumiem. Jo īpaši svarīgi tas ir efektīvā ārējo robežu uzraudzībā un kontrolē, kas, kā mēs zinām, ir jāveic saskaņā ar vienotiem noteikumiem, izmantojot Šengenas Informācijas sistēmu un ieviešot saskaņotas ieceļošanas prasības trešo valstu iedzīvotājiem. Tomēr līdz tam vēl ir tāls ceļš ejams. Tāpēc atbilstība papildu mehānismiem ir svarīgs ES iedzīvotāju drošības aspekts.

Manu valsti, Austriju, tas skar ļoti lielā mērā sakarā ar tās ģeogrāfisko tuvumu Austrumeiropas valstīm. Šajā saistībā atliek tikai atcerēties nesenāko atgadījumu, kad Austrijā tika konfiscēts kravas transportlīdzeklis ar saldētājfurgonu, kurā atradās 64 nelegālie kurdu imigranti, kurus no Turcijas veda uz Vāciju cauri Ungārijai un Austrijai. Šis gadījums pierāda, cik svarīgi ir paļauties uz pienācīgu un efektīvu ārējo robežu kontroli un cik reti par tādu var runāt.

Iekšlietu jomā mums arī ir jācinās ar aizvien lielāku noziedzības līmeni vairākos Eiropas reģionos, un arvien biežāk tajā ir vainojamas organizētas pārobežu bandas. Tāpēc es uzskatu, ka mums ir rūpīgi jāapsver iespēja uz laiku atjaunot iekšējo robežu kontroli. Kā jau jūs zināt, tas izrādījās ļoti efektīvs līdzeklis 2008. gada UEFA čempionāta laikā.

Tā kā novērtēšanas mehānisma ieviešana Šengenas *aquis* piemērošanas uzraudzībai ir dalībvalstu un galvenokārt to iedzīvotāju lielākā rūpe, manuprāt, ir ļoti būtiski, lai Eiropas Parlaments kā pilsoņu pārstāvētāja iestāde iesaistītos šajos lēmumos.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, abi priekšlikumi Komisijas pārziņā pilnībā nodod pilnvaras, kas līdz šim ir bijušas Padomei.

Līdz ar gaidāmo Lisabonas līguma stāšanos spēkā un tam sekojošo pilāru struktūras atcelšanu, juridiskā situācija būs gluži cita un būtiski mainīta. Tāpēc novērtēšanas mehānisma pamatā vajadzēs būt konsekventai to uzdevumu piešķiršanai, kuri pašlaik ir sadalīti starp pirmo un trešo pilāru.

Tieši tāpēc man šķiet būtiski, lai saistībā ar Šengenas *aquis* piemērošanas uzraudzību un novērtēšanu priekšlikumā būtu paredzēta lielāka dalībvalstu iesaistīšanās — Barrot kungs, es nedomāju, ka ar ekspertu iesaistīšanos ir gana — un galvenokārt Eiropas Parlamenta īsta iesaistīšanās, īsta dalība mehānisma koordinācijas grupā. Turklāt, manuprāt, mums ar visaptverošākiem, precīzākiem kritērijiem vajadzētu noteikt un labāk definēt to, kā izmantot migrācijas radītā spiediena rādītāju, kas norāda uz lielāka riska teritorijām, kurās būtu jānotiek nepaziņotām vizītēm.

Visbeidzot, priekšlikumus vajadzētu uztvert kā kopumu, nevis katru atsevišķi, jo abos ir apskatīti vienas problēmas kopīgi aspekti un trūkumi. Tā vajadzētu darīt arī tāpēc, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā tiks piemērota koplēmuma procedūra.

Tāpēc es pilnībā atbalstu Coelho kunga nostāju un aicinājumu Komisijai atsaukt šos priekšlikumus un iesniegt citus, labākus, kuros būtu ņemts vērā šajās debatēs teiktais.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Valsts atrašanās Šengenas zonā attiecīgās valsts pilsoņiem nozīmē neierobežotu pārvietošanās brīvību šajā zonā un pilnīgu robežu nojaukšanu starp dalībvalstīm. Šengenas zonas drošība ir atkarīga no tā, cik bargi un efektīvi katra dalībvalsts kontrolē savas ārējās robežas. Ņemot vērā, ka šajā gadījumā ir runa par divkāršu novērtēšanas mehānismu, tas ir jāievieš, jo mēs runājam par Šengenas Kopienas *aquis* piemērošanas novērtēšanu un pārbaudi, lai nodrošinātu to, ka tas tiek piemērots pārredzami, efektīvi un konsekventi.

Lai gan Komisijas priekšlikumu gan lēmumam, gan regulai vajadzētu vērtēt atzinīgi, jo mums šķiet, ka tas palielinās to dalībvalstu savstarpējo uzticību, kuras ir piederīgas zonai bez iekšējām robežām un nodrošina augsta līmeņa vienotu standartu ievērošanu, īpaši piemērojot Šengenas *aquis*, mēs uzskatām, ka priekšlikums ir jāpārskata pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā un ņemot vērā to, ka tas stāsies spēkā.

Es Komisijas priekšlikumā atzinīgi vērtēju to, ka dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju koordinācijas grupas sastāvā, lai Komisija varētu ieviest novērtēšanas mehānismu. Tāpat es atzinīgi vērtēju to, ka tiek izstrādātas

daudzgaļu programmas un iesaistīti valstu eksperti, lai veiktu apmeklējumus uz vietas, kas veicinās labāku informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm Kopienas *aquis* jomā. Tomēr pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā policijas un tiesu sadarbības joma tiks piesaistīta pirmajam pilāram, Kopienas tiesību aktu pilāram.

Vēl es vēlos vērst uzmanību uz to, ka priekšlikuma Padomes lēmumam par novērtēšanas mehānisma izveidi, lai uzraudzītu Šengenas *aquis* piemērošanu, 14. pants paredz gada ziņojumu, kas Komisijai ir jāiesniedz Parlamentam un Padomei. Tomēr es vēlos atkārtot, ka priekšlikums ir atkārtoti jāizvērtē, ņemot vērā Lisabonas līgumā paredzētos noteikumus.

Vēl es tikai gribētu piebilst, ka Komisijas ieteikums priekšlikumā Padomes lēmumam par šī novērtēšanas mehānisma izveidi rada nopietnus sarežģījumus arī jaunajām dalībvalstīm, jo šajā gadījumā ir runa par Šengenas *aquis* noteikumu ieviešanas procedūru divos posmos. Daži no tiem ir minēti pievienošanās līgumu I pielikumā, citi stāties spēkā pēc tam, kad Padome būs pieņēmusi lēmumu attiecībā uz konkrētiem Šengenas *aquis* noteikumiem.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ir labi, ka šodienas debates par Šengenas *aquis* novērtēšanu notiek laikā, kad Eiropas Savienībā un arī Eiropas Parlamentā sākas vērienīgākas debates par Stokholmas programmu. Tas ir nozīmīgs projekts, kas saistīts ar ES iedzīvotāju dzīvē ļoti nozīmīgām jomām, proti, tiesiskumu, brīvību un drošību. Diviem programmas elementiem, ES iedzīvotāju brīvībai un drošībai, neapšaubāmi vajadzētu būt iekļautiem Šengenas projekta novērtējumā.

Tāpēc mums sev jāpajautā, kāpēc tika izveidota Eiropas Savienība un kāpēc mums ir tik svarīgi, lai šis vērienīgais projekts būtu veiksmīgs. Galu galā tā netika izveidota politiķu vai starptautisku organizāciju, bet konkrētu valstu dēļ. Patiesībā tāpēc, lai iedzīvotāji no tās gūtu labumu. Tāpēc labums iedzīvotājiem, viņu neatkarība un brīvība, kā arī visaugstākie drošības standarti, kas viņiem ir jānodrošina, ir galvenie uzdevumu elementi, kuru īstenošana jāuzņemas ES iestādēm.

Tāpēc nav labi, ka mēs runājam tikai par Šengenas zonu, neapvienojot šīs debates par ES migrācijas politikas, vīzu programmas un programmas sadarbībai ar kaimiņvalstīm novērtēšanu. Tikai tad kopīgas debates un situācijas novērtējums ļautu izdarīt atbilstošus secinājumus — tieši tāpēc Parlamentam ir jāiesaistās lēmumu pieņemšanā, un es ceru, ka tā notiks.

Tādēļ es esmu pārliecināts, ka Šengenas zona darbojas labi. Par spīti sākotnējam apgalvojumam, ka jaunu valstu pievienošanās Šengenas zonai nebūs iespējama bez SIS II pieņemšanas, 10 valstu pievienošanās 2004. gadā apliecināja, ka tas ir iespējams un ka nekas traģisks nav noticis. Tagad mums tikai jācenšas nodrošināt, lai pēc iespējas drīzāk tiktu izstrādāti mehānismi sistēmas darbības uzlabošanai un iegrožošanai, protams, ar Eiropas Parlamenta līdzdalību. Tas izskaidro manu cieņu pret *Carlos Coelho*, un es pilnībā atbalstu viņa ziņojumu.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es arī gribētu aicināt noraidīt šo priekšlikumu un Komisiju iesniegt jaunu, izvēloties citu juridisko pamatu.

Ir jautājumi nepārprotami centieni šajā svarīgajā jautājumā Parlamentu nobīdīt malā, un Parlamenta Juridiskais dienests ir apstiprinājis, ka Komisija šim priekšlikumam varēja izvēlēties citu juridisko pamatu, kas Parlamentam pilnībā ļautu iesaistīties procesā.

Šengenas Informācijas sistēma, Šengenas vīza, Šengenas Robežu kodekss un Vīzu kodekss ir pakļauti koplēmuma procedūrai, un, tā kā ir gaidāma Lisabonas līguma ratifikācija, kā arī vienkāršāka un vienotāka juridiskā struktūra Eiropas Savienībā, Parlamentam šajos jautājumos vajadzētu iesaistīties vairāk, nevis mazāk. Pašreizējā priekšlikumā iesaistīšanās vispār netiek minēta.

Attiecībā uz šiem jautājumiem komiteju posmā vairākas partijas ir vienprātis, un es ceru, ka nelokāma, skaidra Parlamenta nostāja ar atbilstošu juridisko apstākļu novērtējumu sekmēs priekšlikuma atkārtotu izstrādi un novedīs pie jauna priekšlikuma piemērotākā redakcijā.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, līdzīgi kā citi kolēģi, arī es pilnībā atbalstu ziņojumu, ko izstrādājis *Coelho* kungs, kuram es no sirds pateicos par lieliski paveikto darbu.

Sākumā iekšējo robežu kontroles atcelšanas *raison d'être, sine qua non*, bija kompensēšanas pasākumi, kas tika izveidoti, lai novērstu drošības trūkumu, par kuru daudzi baidījās. Šie pasākumi veido savstarpējās uzticēšanās pamatu, kas ir būtisks priekšnoteikums labai sadarbībai Šengenas zonā. Tādējādi tikai ar efektīvu un pārredzamu mehānismu Šengenas *aquis* piemērošanas novērtēšanai mēs varēsim nodrošināt šo pašlāvēību, kā arī dalībvalstu sadarbību ļoti augstā līmenī.

Tāpēc izaicinājums ir milzīgs, un Parlamenta lomai šī jaunā instrumenta izveidē ir jābūt tikpat lielai. Ja šo tekstu pieņems pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā, mehānisms vai vismaz tā elementi, kas saistīti ar pirmo pīlāru, būs jāpieņem ar koplēmuma procedūru.

Lai gan neapšaubāmi ir jāizdara secinājumi par Šengenas *aquis* iekļaušanu Kopienas un ES tiesību aktos, tas nenozīmē, ka šī novērtējuma pārvaldība būtu jāuztic tikai Komisijai.

Dalībvalstīm šajā novērtēšanas mehānismā ir jāiesaistās vairāk, citādi šī savstarpējā uzticēšanās būs apdraudēta. Tas pats attiecas uz dalībvalstu iekšējo drošību. Kad kāda dalībvalsts *aquis* piemēro nepienācīgi, sekas izjūt visas pārējās dalībvalstis.

Visbeidzot, runājot par efektivitāti, manuprāt, nav vajadzīgi divi atsevišķi mehānismi abiem novērtēšanas posmiem, proti, pārbaudei pirms *aquis* piemērošanas un tam, kā Šengenas valstis piemēro *aquis*.

Tāpēc es esmu vienprātis ar *Coelho* kungu, aicinot Komisiju atsaukt šo priekšlikumu un iesniegt jaunu, kurā lielāka uzmanība būtu pievērsta *aquis* filosofijai un dalībvalstu lomai *aquis* piemērošanas novērtēšanā.

Alan Kelly (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, es paužu visdziļāko nožēlu, ka uzrunāju klātesošos kā deputāts no valsts, kura vēl nav Šengenas zonas valsts. Es atbalstītu pievienošanos. Ceru, ka Šengenas Novērtēšanas darba grupa beidzot pierādīs Īrijai un mūsu kaimiņiem Lielbritānijā, kādu neapšaubāmu labumu dod Šengena.

Pārvietošanās brīvība ir pamattiesības un ES pilsonības pīlārs, pēc kā mēs visi tiecamies. Iespēja samazināt robežu skaitu un piešķirt ceļošanas brīvību un labumus ES iedzīvotājiem ir atzīstama, jo īpaši ņemot vērā Eiropas vēsturi. Tas, ka to varēja paveikt, vienlaikus palielinot iestāžu spējas apkarot noziedzību, kas saistīta ar robežu šķērsošanu, ir bijis nozīmīgs vēsturisks sasniegums un viens no lielākajiem līdzšinējiem ES panākumiem. Tieši Šengenas līgums pamudināja Īriju izveidot pilnīgu kriminālinformācijas datu sistēmu, kas turpmākajos gados, cerams, tiks savienota ar Eiropas sistēmu. Šengenas projekts ir darbojies ļoti labi, un visi to var redzēt.

Tieši šī vērā ņemamā sasnieguma dēļ ir zēl, ka mana valsts Šengenas projektā piedalās tikai daļēji. Lai gan policijas darbības jomā sadarbība starp Īrijas drošības iestādēm un Eiropas kolēģiem ir bijusi pilnīga, Īrijas iedzīvotāji nevar izmantot visas ES priekšrocības. Robežkontroles atcelšanai ir vajadzīga savstarpēja uzticēšanās starp visām iesaistītajām dalībvalstīm. Diemžēl Īrijas valdības nostāja pagaidām ir tāda, ka tā nespēj pilnībā uzticēties Eiropas kaimiņvalstīm un attiecībā uz cilvēku brīvu pārvietošanos Eiropā darbojas neaktīvi. Es paužu par to dziļu nožēlu. Patiesībā mums vajag ES mēroga vīzu sistēmu, kuras izstrādi, cerams, veicinās Šengena un šodienas debates.

Attiecībā uz iesniegto priekšlikumu — es gribētu lūgt Komisijai to atsaukt. Manuprāt, tas Komisijai piešķir pārāk lielas pilnvaras. Patiesībā Komisija cenšas ignorēt Eiropas Parlamentu. Tai vajadzētu iesniegt jaunus priekšlikumus, kuros būtu ņemta vērā koplēmuma procedūra, turklāt pēc Lisabonas līguma ratifikācijas jebkurā gadījumā būs prasība iesniegt jaunus priekšlikumus.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribētu apsveikt *Coelho* kungu ar ļoti labi paveiktu darbu. Vienkārša, efektīva un pārredzama novērtēšanas mehānisma izveide, kas papildinātu pašreizējo Šengenas novērtēšanu, ir atzinīgi vērtējama iniciatīva.

Tomēr referents jau iepriekš uzsvēra, ka ir arī vairākas problēmas datu aizsardzības jomā. Diemžēl par spīti nepieciešamajiem uzlabojumiem pašreizējā procedūrā ar mums tikai apspriežas. Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Parlamentam saskaņā ar trešo pīlāru automātiski būs koplēmēja pilnvaras. Tā kā uz spēles ir likta Šengenas zonas un tās iedzīvotāju drošība, visiem dalībniekiem ir aktīvi jāiesaistās šo novērtēšanas sistēmu izveidē, tādējādi garantējot un konsolidējot savstarpējās uzticēšanās principu, kas ir būtisks Šengenas zonas saglabāšanā.

Visu šo iemeslu dēļ es atbalstu referentu un viņa iniciatīvu, ar kuru Komisijai tiek pieprasīts atsaukt priekšlikumus un iesniegt jaunus, pilnīgākus.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Es gribētu apsveikt *Coelho* kungu ar lieliski paveiktu darbu un par viņa izrādīto apņēmīgo vēlmi ieviest novērtēšanas mehānismu, lai novērtētu, vai Šengenas *aquis* tiek piemērots vienkārši, efektīvi un pārredzami.

Man brīvas pārvietošanās ieviešana ES teritorijā un iekšējo robežu kontroles atcelšana šķiet viens no nozīmīgākajiem Eiropas Savienības panākumiem. Ņemot vērā robežu caurlaidību, mums ir nepieciešami augsta līmeņa standarti Šengenas *aquis* izmantošanai praksē, lai mēs spētu panākt arvien lielāku savstarpējās

uzticēšanās līmeni dalībvalstu starpā, tajā skaitā arī to spējā ieviest ar iekšējo robežu kontroles atcelšanu saistītus pasākumus.

Mums jāuzlabo novērtēšanas mehānisms Šengenas *aquis* piemērošanas uzraudzībai. Lai spētu uzturēt augsta līmeņa drošību un uzticēšanos, ir nepieciešama laba sadarbība starp dalībvalstīm un Komisiju. Ņemot vērā to, cik svarīgi ir noteikumi šajā jomā no pamattiesību un brīvību perspektīvas, Eiropas Parlamentam ir jāuzstāj, lai Lisabonas līguma ieviešana būtu pirmais nosacījums jebkādu ar palielinātu robežu drošību saistītu likumdošanas pasākumu izstrādē.

Paturot prātā, cik svarīga ir šī likumdošanas iniciatīva, ir nožēlojami, ka ar Eiropas Parlamentu tikai apspriežas, nevis uztver kā otru likumdevēju, kā tam vajadzētu būt.

Radīt tiesisku, brīvu un drošu zonu ir Eiropas Savienības galvenā prioritāte. Tāpēc ir būtiski, lai dalībvalstis, Komisija un Eiropas Parlaments vienlīdz aktīvi būtu iesaistīti tās uzraudzībā un attīstībā.

Visbeidzot, es pilnībā atbalstu referenta ieteikumu aicināt Komisiju Eiropas Parlamentam iesniegt jaunu, uzlabotu priekšlikumu, lai nodrošinātu Parlamentam iespēju darboties kā otram likumdevējam.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, esam pārcietuši aukstuma vilni šajā sēžu zālē.

Iespējams, šajās debatēs ir noticis kāds pārpratums ar to, ka priekšlikuma mērķis ir novērtēšanas procesu nodot Kopienas pārziņā. Ir tiesa, ka mums ir Šengena — minēšu, ka lielākā daļa Parlamenta deputātu cildināja Šengenas panākumus, kas ļauj baudīt pārvietošanās brīvību un vienlaikus arī drošību.

Ir tiesa, ka Šengenas novērtēšana sākotnēji bija starpvaldību process un ka Komisija piedalījās tikai kā novērotāja. Tomēr ir tiesa, ka Komisijai kā līgumu izpildes uzraudzītājam ir jābūt atbildīgai par novērtēšanu. Bet nav runas par to, ka tās rokās būs monopols attiecībā uz novērtēšanu — tas mums ir skaidri jāsaprot. Mēs, protams, iesaistīsim dalībvalstis, dalībvalstu eksperti tiks iesaistīti apmeklējumu grafika plānošanā, apmeklējumus uz vietas un novērtēšanas ziņojuma izstrādē.

Ir diezgan skaidrs, ka dalībvalstu bažas arī ir radušās pārpratuma dēļ. Tā kā vēlamies, lai starp dalībvalstīm valdītu uzticēšanās, nevar būt ne runas par viņu ciešu neiesaistīšanu novērtēšanas procesā attiecībā uz Šengenas un Šengenas *aquis* piemērošanu.

Tagad par Parlamentu. Ir pārpratums arī šajā jautājumā. Mūsu mērķis nav atbīdīt Parlamentu malā, kā te kāds teica. Mūsu mērķi patlaban ir vienkārši saprast, kā Parlamentu varētu iesaistīt vēl vairāk ar regulāru ziņojumu starpniecību. Tomēr tas nekādā mērā neizslēdz iespēju, ka mēs piešķirsim Parlamentam lielāku lomu šajā Kopienas pārziņā nodotajā mehānismā, tiklīdz kā tiks ratificēts Lisabonas līgums. Esmu nepiekāpīgs, jo mēs zinām, ka Eiropas vispārējās intereses dažkārt dominē, kad šī metode tiek izmantota, pat ja reizēm dalībvalstis rīkojas gausi saistībā ar šo Eiropas vispārējo interešu aizstāvību.

Tāpēc ir vēl daži pārpratumi, kuros es gribētu viest skaidrību.

Es gribētu arī teikt, ka priekšlikumi piešķir zināmu pievienoto vērtību, ja tos salīdzina ar pašreizējo mehānismu. Novērtējumus veiks biežāk, un tie būs skaidrāki. Tiks plānoti apmeklējumi uz vietas, pamatojoties uz riska izvērtējumiem, būs nepaziņoti apmeklējumi un augsta līmeņa ekspertu darbība visā novērtēšanas procesā, un iesaistīto ekspertu skaits apmeklējumus padarīs efektīvus.

Tiks uzlabota to pasākumu izvērtēšana, kuri sekos uz vietas veiktajos novērtējumos paustajiem ieteikumiem.

Tās ir manas domas, priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi. Es pilnībā saprotu, ka jūs ar nepacietību gaidāt Parlamenta lielāku iesaistīšanos, kas būs iespējama pēc Lisabonas līguma ratificēšanas. Nav šaubu, ka Parlamentam ir aktīvi jāiesaistās šajā Kopienas metodē, bet mēs šo priekšlikumu esam izstrādājuši tādēļ, lai šos jautājumus nodotu Kopienas kompetencē, saprotot, ka tas nepārprotami ļauj iesaistīt Eiropas Parlamentu.

Es uzmanīgi noklausījos visas runas, un es katrā ziņā pamanīju Parlamenta būtībā vienprātīgo nostāju. Tomēr es uzskatu, ka tā visa pamatā ir pārpratumus, kuru var noskaidrot.

Carlos Coelho, *referents*. – (PT) Noslēgumā man ir trīs lietas sakāmas. Pirmkārt, es gribētu pateikties tiem deputātiem, kuri atbalstīja manu ziņojumu un saistībā ar to izteicās šajās debatēs, kā arī vēlos pateikties priekšsēdētāja vietniekam J. Barrot par viņa paziņojumu, kurā viņš mudināja Eiropas Parlamentu iesaistīties kā otru likumdevēju, tādējādi pēc iespējas vairāk izmantojot Lisabonas līguma sniegtās iespējas. Tas man

nebija pārsteigums. Es zinu, ka komisāra J. Barrot nostāja ir šāda jau ilgāku laiku, bet ir labi, ka viņš kā Komisijas priekšsēdētāja vietnieks mums to oficiāli darīja zināmu.

Otrkārt, es gribētu atgādināt par komisāra J. Barrot teikto, kad viņš minēja par sarežģītajām sarunām ar Padomi. Mēs apzināties arī to un saprotam, ka šajā jomā gaidīt ko citu būtu grūti. Tieši tāpēc arī mēs cerējām, ka Komisija Parlamentu uzskatīs par partneri ar koplēmuma pilnvarām, jo attiecībā uz pieeju Eiropas jautājumiem Komisija un Parlaments ir vienisprātis, ka lēmumu pieņemšana nevar turpināties tikai starpvaldību līmenī.

Treškārt, es gribētu uzsvērt divus secinājumus, kas, manuprāt, ir izdarīti šajās debatēs. Pirmām kārtām nedrīkst pārtraukt konsekvenci. Nevar būt divas novērtēšanas sistēmas; ir jābūt tikai vienai — vai nu jaunajām Šengenas dalībvalstīm, vai jau esošajām. Turklāt savstarpējās uzticēšanās principu nedrīkst apdraudēt. Ir jāiesaistās visām pusēm. Novērtēšanas procesā ir jāiesaistās gan dalībvalstīm, gan Eiropas iestādēm. Eiropas iestādes nenožīmē tikai Komisiju vai Padomi, bet arī Parlamentu, un tāpēc mēs pieprasām koplēmuma procedūru.

Priekšsēdētājs. – Kopīgās debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Ir būtiski, lai būtu vienkāršs, efektīvs, iedarbīgs un pārredzams novērtēšanas mehānisms, kas ļaus Šengenas zonu saglabāt kā brīvas pārvietošanās zonu, lai gan ir nepieciešams starpvaldību sistēmu Šengenas novērtēšanai pielāgot ES sistēmai. Eiropas Parlamenta Juridiskais dienests veica pētījumu un konstatēja, ka konsultāciju procedūras vietā šī priekšlikuma apspriešanai vajadzēja izvēlēties koplēmuma procedūru. Drīz spēkā stāsies Lisabonas līgums, un saskaņā ar to Eiropas Parlamentam būs lielākas pilnvaras brīvības, drošības un tiesiskuma jomā, uz ko attiecas šis priekšlikums. Tā kā Šengenas zonas un tās iedzīvotāju drošība ir ļoti svarīga, mums ir jāizvēlas koplēmuma procedūra.

Kinga Gál (PPE), rakstiski. – (HU) Šengenas sadarbība var izpausties daudzējādi. Var izvēlēties ļoti daudzus piemērošanas gadījumus un tos rūpīgi izpētīt. Es kā Eiropas Parlamenta deputāte uzskatu — un to tieši tagad te ir vērts pieminēt —, ka viens no cilvēku brīvas pārvietošanās pamatnosacījumiem ir pilnīga Šengenas sistēma, kas darbojas efektīvi un kuras pamatā ir savstarpēja uzticēšanās. Robežkontrole, kopīga vīzu politika, policijas pārrobežu sadarbība un datu aizsardzības jautājumi ir tikai šīs sistēmas elementi. Atšķirīgi jautājumi, bet tos kopā saista viens svarīgs aspekts. Eiropas iedzīvotājiem ik dienas ir un tiek piešķirts tik daudz papildu brīvības, kas viņiem simbolizē vienu no uzskatāmākajiem panākumiem Eiropas Savienības vēsturē.

Kā to vēlētāju pārstāve, kuru dalībvalsts pievienojās tikai pirms pāris gadiem, es to ar prieku varu apstiprināt. Jaunās dalībvalstis nebūtu Šengenas sistēmā, ja Portugāles ES prezidentūra to nebūtu ierosinājusi. Patiesībā jaunākā (otrā) Šengenas Informācijas sistēmas versija vēl nedarbojas. Komisijas un dalībvalstu pienākums ir saglabāt šo brīvību, un tas ir minēts divos darba kārtības jautājumos. Arī Eiropas Parlamentam ir šāds pienākums, un tieši tāpēc tam ir jāiesaistās jautājumos, kas saistīti ar iedzīvotāju brīvību. Es neapšaubāmi atbalstu referenta centienus un piekrītu viņa priekšlikumiem.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Eiropas zonas izveide 1980. gadu beigās un 1990. gadu sākumā bija viens no lielākajiem sasniegumiem Eiropas vēsturē. Šengenas *aquis* noteikumi ir bijuši iekļauti Eiropas Savienības sistēmā kopš 1999. gada, kad spēkā stājās Amsterdamas līgums. Būtisks Šengenas *aquis* noteikumu piemērošanas uzraudzības elements ir novērtēšanas mehānisms, kuram ir jāgarantē pārredzama, efektīva un konsekventa Šengenas *aquis* piemērošana, kā arī jāatspoguļo izmaiņas juridiskajos aspektos, kas radās pēc Šengenas *aquis* iekļaušanas ES sistēmā.

Es piekrītu referenta uzskatam, ka patlaban iesniegtajos priekšlikumos ir iekļauti daži vispārēji un nesen pausti ieteikumi esošā Šengenas novērtēšanas mehānisma uzlabošanai. Vienīgais jauninājums visā likumprojektā ir noteikums attiecībā uz iespēju veikt nepaziņotus apmeklējumus, kas ir vērtējams ļoti atzinīgi. Tomēr es nevaru pieņemt to, ka pašreizējā Padomes loma tiek pilnībā nodota Komisijai. Šis priekšlikums paredz ļoti ierobežotas iespējas sadarbībai ar dalībvalstīm un neļauj procesā iesaistīties Eiropas Parlamentam. Nedrīkst aizmirst, ka šī zona, kuras pamatā ir brīvība, drošība un tiesiskums, kā arī pienākums saglabāt un uzlabot šo zonu neattiecas tikai uz Komisiju kā konstitucionālā līguma ievērošanas uzraudzītāju, bet arī uz dalībvalstīm, kuras pastāvīgi ir atbildīgas par drošību uz to ārējām robežām, kā arī uz Eiropas Parlamentu, kas pārstāv Eiropas Savienības iedzīvotājus.

18. Eiropas Kopienas un Maurīcijas nolīgums par īstermiņa vīzu atcelšanu - Eiropas Kopienas un Seišelu salu nolīgums par īstermiņa vīzu atcelšanu - Eiropas Kopienas un Barbadosas nolīgums par īstermiņa vīzu atcelšanu - Eiropas Kopienas un Sentkitsas un Nevisas nolīgums par īstermiņa vīzu atcelšanu - Eiropas Kopienas un Antigvas un Barbudas nolīgums par īstermiņa vīzu atcelšanu - Eiropas Kopienas un Bahamu salu nolīgums par īstermiņa vīzu atcelšanu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir kopīgas debates par:

- ziņojumu, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza S. Busuttil, par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Kopienas un Maurīcijas Republikas nolīguma par īstermiņa vīzu atcelšanu noslēgšanu (COM(2009)0048 – C7-0015/2009 – 2009/0012(CNS)),

- ziņojumu, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza S. Busuttil, par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Kopienas un Seišelu Salu Republikas nolīguma par īstermiņa vīzu atcelšanu noslēgšanu (COM(2009)0052 – C7-0012/2009 – 2009/0015(CNS)),

- ziņojumu, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza S. Busuttil, par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Kopienas un Barbadosas nolīguma par īstermiņa vīzu atcelšanu noslēgšanu (COM(2009)0050 – C7-0017/2009 – 2009/0014(CNS)),

- ziņojumu, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza S. Busuttil, par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Kopienas un Sentkitsas un Nevisas Federācijas nolīguma par īstermiņa vīzu atcelšanu noslēgšanu (COM(2009)0053 – C7-0013/2009 – 2009/0017(CNS)),

- ziņojumu, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza S. Busuttil, par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Kopienas un Antigvas un Barbudas nolīguma par īstermiņa vīzu atcelšanu noslēgšanu (COM(2009)0049 – C7-0016/2009 – 2009/0013(CNS)),

- ziņojumu, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza S. Busuttil, par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Kopienas un Bahamu Salu Sadraudzības nolīguma par īstermiņa vīzu atcelšanu noslēgšanu (COM(2009)0055 – C7-0014/2009 – 2009/0020(CNS)).

Simon Busuttil, referents. – (MT) Par spīti aukstumam šajā sēžu zālē šis temats būs par valstīm, kuras lepojas ar daudz augstāku gaisa temperatūru, kas ir daudz tuvāk ideālam. Šo ziņojumu pamatā patiesībā ir nolīgums, kas paredz īstermiņa vīzu atcelšanu Eiropas Savienības iedzīvotājiem un iedzīvotājiem no sešām dažādām valstīm — Maurīciju Republikas, Seišelu Salu Republikas, Barbadosas, Sentkitsas un Nevisas Federācijas, Bahamu salām, kā arī no Antigvas un Barbudas.

Vīzas atcelšana attiecas uz Eiropas Savienības pilsoņiem, kuri ceļo uz šīm valstīm, un uz to valstu pilsoņiem, kuri ceļo uz Eiropas Savienību. Maksimālais atļautais uzturēšanās ilgums ir trīs mēneši sešu mēnešu laikā. Vīzu atcelšana attiecas uz visām ļaužu grupām, proti, vienkāršiem pilsoņiem, kā arī diplomātiem, kuri ceļo dažādu apsvērumu dēļ. Tas jo īpaši attiecas uz daudzajiem tūristiem, kuri ir Eiropas Savienības pilsoņi un uz šīm sešām valstīm dodas atvaļinājumā, un tādējādi mēs lielā mērā atvieglosim viņiem ceļošanu.

Tomēr šis nolīgums neattiecas uz tiem, kuri ceļo darba un peļņas gūšanas nolūkā. Šajos ziņojumos esam ietvēruši noteikumu, kas paredz, ka katra no šīm trešām valstīm var apturēt vai izbeigt nolīguma darbību ar visām Eiropas Savienības valstīm, nevis tikai ar dažām. Tas tika darīts, lai nodrošinātu vienlīdzīgus noteikumus visiem Eiropas Savienības pilsoņiem, un galvenokārt solidarizēšanās nolūkā. Tāpat darīs arī Eiropas Savienība, proti, Eiropas Kopiena arī varēs apturēt vai izbeigt šī nolīguma darbību visu ES dalībvalstu vārdā. Eiropas Savienība un jebkura no nolīguma valstīm var vai nu apturēt, vai atcelt nolīguma darbību pilnībā vai daļēji, pamatojoties uz sabiedrības interesēm, valsts drošības aizsardzību, sabiedrības veselības aizsardzību, nelegālo imigrāciju, vai arī gadījumā, ja valstī no jauna tiek ieviests vīzu režīms. Es galvenokārt gribētu precizēt, priekšsēdētājas kundze, ka pirms balsošanas par šiem ziņojumiem komiteju līmenī mēs Eiropas Komisijai lūdzām un tā mums piešķīra garantijas par to, ka tiks nodrošināts savstarpīgums. Tas mums bija būtisks princips; pilnīga savstarpīguma nodrošināšana, šīm valstīm atceļot vīzu prasību un mums apņemoties darīt to pašu. Tādējādi mēs atceļam vīzu prasību abās pusēs. Šis nolīgums ir panākts vajadzīgā veidā un kārtējo reizi skaidri apliecina Eiropas Savienības spēju veikt pārrunas, paužot vienotu nostāju starptautiskā līmenī un solidarizējoties ar visām valstīm. Nobeigumā teikšu, ka tas vēlreiz pierāda Eiropas Savienības spēju saviem pilsoņiem atvērt durvis uz pasauli.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, esmu ļoti pateicīgs *Busuttil* kungam par viņa izcilo ziņojumu.

Sešas valstis, kas nav Eiropas Savienībā, — Antigva un Barbuda, Bahamu salas, Maurīcija, Sentkitsa un Nevisa, kā arī Seišelu salas — tika izslēgtas no saraksta, kas minēts Padomes Regulā (EK) Nr. 539/200, un iekļautas jaunas Regulas (EK) Nr. 1932/2006 (2006. gada 21. decembris) sarakstā, tādējādi apstiprinot, ka šīs valstis ir izpildījušas šajā regulā noteiktos kritērijus.

Šī regula nosaka vīzu atcelšanas noteikuma ieviešanu attiecībā uz šo valstu valstspiederīgajiem, ņemot vērā Eiropas Komisijas ar katru no šīm valstīm noslēgto divpusējo vīzu atcelšanas nolīgumu un tā stāšanos spēkā.

Kā *Busuttil* kungs teica, ir svarīgi nodrošināt pilnīgu savstarpīgumu, jo vēl nesen dažas no šīm valstīm joprojām piemēroja vīzu prasību pilsoņiem no vienas vai vairākām dalībvalstīm.

Sakarā ar CARICOM — Karību jūras reģiona kopējā tirgus — valstu īslaicīgo vīzu režīma piemērošanu dažu ES dalībvalstu valstspiederīgajiem kriketa pasaules čempionāta laikā oficiālas sarunas par vīzu atcelšanu sākās tikai 2008. gada jūlijā.

Lai nodrošinātu to, ka pilsoņi labumu no vīzu atcelšanas gūst pēc iespējas drīzāk, Komisija ierosināja 2009. gada 28. maijā parakstīto nolīgumu īslaicīgu piemērošanu, un kopš tā laika tos piemēro īslaicīgi, gaidot nepieciešamo procedūru noslēgšanu, kas nepieciešama nolīgumu oficiālai noslēgšanai.

Saskaņā ar savstarpīguma principu vīzu atcelšana attiecas uz visām ļaužu grupām — vienkāršiem pilsoņiem, diplomātisko vai dienesta/ieredņu pasu turētājiem, kas ceļo visdažādāko apsvērumu dēļ, izņemot gadījumus, kad personas mērķis ir veikt atalgotas darbības.

Kā jau *Busuttil* kungs teica, nolūkā nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret visiem ES pilsoņiem šajos nolīgumos ir iekļauts noteikums, kas paredz, ka šīs sešas valstis, kuras nav ES dalībvalstis, var apturēt vai izbeigt nolīguma darbību tikai attiecībā uz visām Eiropas Kopienas dalībvalstīm, un otrādi — arī Kopiena var apturēt vai izbeigt nolīguma darbību tikai attiecībā uz visām ES dalībvalstīm.

Nu, lūk! Esmu pateicīgs Parlamentam un *Busuttil* kungam par sadarbību. Tā tiek nostiprināta šī iniciatīva, kas ES pilsoņiem atvieglos ceļošanu. Es vēlētos arī piebilst, ka šajā mazliet vēsajā Parlamentā mēs varam sapņot par to, ka agrāk vai vēlāk dosimies uz kādu no šīm burvīgajām valstīm, piemēram, Seišelu vai Bahamu salām...

Marie-Christine Vergiat, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa atbalsta Eiropas Savienības nolīgumus ar šīm sešām valstīm, kuras patiesi ir sapņu galamērķi, *Barrot* kungs.

Kā jau jūs mūs informējāt, ar šiem nolīgumiem sešu valstu pilsoņi, kā arī ES pilsoņi, turpmāk būs atbrīvoti no īstermiņa vīzu prasības — vismaz daži, jo izņēmums attiecas uz tiem, kuri vēlas braukt strādāt vai veikt atalgotas darbības — īsāk sakot, kā darba ņēmēji vai pakalpojumu sniedzēji. Tas nozīmē, ka no vīzu prasības nav atbrīvoti uzņēmēji, sportisti un mākslinieki — vismaz attiecībā uz uzstāšanos —, kā arī žurnālisti un praktikanti.

Netielēsimies un vērtēsim atzinīgi šo progresu, jo mēs visi zinām, kādas ir administratīvās formalitātes, kuras veic mūsu vēstniecībās, lai izsniegtu vīzas Dienvidu valstu pilsoņiem.

Dāmas un kungi, vismaz tie, kuri te vēl ir palikuši, es esmu pārliecināta, ka jūs esat dzirdējuši par gadījumiem, kad māksliniekiem liedz piedalīties festivālos vai sportistiem — sacensībās. GUE/NGL grupa atbalsta visu īstermiņa vīzu atcelšanu. Tās ierobežo cilvēku brīvu pārvietošanos un to dēļ šo valstu pilsoņi nonāk apburtajā lokā, mudinot viņus pieteikties īstermiņa vīzām un tad, kad tās ir iegūtas, neatgriezties savā valstī, jo viņi baidās, ka nespēs iegūt vīzu atkārtoti. Turpretī mēs savās valstīs turpinām iegrožot īstermiņa vīzu turētājus, un rodas apburtais loks. Tas pat veicina to ģimeņu iziršanu, kuru locekļi kā migranti dzīvo mūsu valstīs, bet viņu pārējie ģimenes locekļi — savās izcelsmes valstīs. Tāpēc mēs uzskatām, ka šie nolīgumi ir pozitīvs solis ceļā uz jaunu migrācijas politiku, kura ļautu cilvēkiem pārvietoties tikpat brīvi, kā noris kapitāla un preču aprite.

Tomēr mums ir kāda piezīme, komisār — viena neliela tehniska piezīme. Mēs pamanījām, ka angļu valodas termins *valid passport* franciski ir tulkots kā *passeport ordinaire*, bet mēs uzskatām, ka tas nav pareizi. Tāpēc mēs priecātos par paskaidrojumu šajā jautājumā, jo mēs uzskatām, ka pareizais tulkojums ir *passeport en cours de validité*.

Vēl mēs esam pārsteigti — vārds „pārsteigti” vēl būtu maigi teikts — mēs esam pārsteigti, ka šie nolīgumi neattiecas uz Francijas un Portugāles tālākajiem reģioniem.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Es tikai gribētu ar trīs nelieliem komentāriem paust atbalstu *Simon Busuttil* ziņojumam, kas apstiprina Eiropas Komisijas iniciatīvu. Pirmkārt, ar šo lēmumu, ka atvieglo pārvietošanos, mēs neatzīstam Eiropas kā cietokšņa jēdzienu. Otrkārt, mēs neatveram durvis pēc nejausības principa. Kā jau priekšsēdētāja vietnieks *J. Barrot* mums atgādināja, mēs tās atveram saskaņā ar noteikumiem. Viņš teica, ka šīs valstis ir ievērojušas noteikumus un var tikt svītrotas no nevēlamā saraksta.

Manuprāt, ir svarīgi izvēlēties Eiropas pieeju un izvairīties no valstu „izvēlēšanās”, atverot durvis vienām, bet citām ne. Vai nu uzņem iedzīvotājus no visām Eiropas valstīm, vai neuzņem ne no vienas. Visbeidzot, kā jau to uzsvēra *Simon Busuttil* un priekšsēdētāja vietnieks *J. Barrot*, ir būtiski, lai šajos nolīgumos būtu garantēts savstarpīguma princips. Mēs nevaram lūgt, lai Eiropa atver durvis citām valstīm, ja tās neatver savas durvis Eiropai, un tas šajos nolīgumos ir lielā mērā nodrošināts.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, es vēlētos pateikties *Vergiat* kundzei un pateikt, ka viņai ir pilnīga taisnība — tās tiešām ir *passports en cours de validité*, un, otrkārt, pateikt, ka šo iespēju mēs vēlamies izmantot pēc iespējas drīzāk.

Manuprāt, *Coelho* kungs pēc *Busuttil* kunga arī izteicās skaidri, ka mums ir jābūt ļoti striktiem attiecībā uz savstarpīguma principu un ka mums ir vajadzīga arī īsta Eiropas solidaritāte: mēs nevaram pamest kādu dalībvalsti situācijā, kad draud vīzu režīma atjaunošana. Visām dalībvalstīm un Eiropas Savienībai ir cieši jāsolidarizējas.

Vēlreiz pateicos *Busuttil* kungam par skaidri konstatētu problēmu un par to, ka tās risināšanā tiek piedāvāts Parlamenta atbalsts.

Simon Busuttil, *referents.* – (MT) Es tikai vēlos pateikties visiem runātājiem. Tas attiecas uz maniem kolēģiem, kā arī uz Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieku *Jacques Barrot*. Ja man būtu jāapkopo šīs iestādes politiskais vēstījums vienā teikumā, tas droši vien būtu par savstarpīguma principu. Tas mums ir svarīgs. Tam ir vēra ņemama nozīme pašlaik redzamajā nolīgumā, un tāpat būtiski ir nolīgumi ar citām trešām valstīm. Komisijas priekšsēdētāja vietnieks zina, ka ir vairākas citas trešās valstis, kuras neievēro savstarpīguma principu attiecībā uz visām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Amerikas Savienotās Valstis arī ir šo valstu vidū, nesen iekļaujot vairākas valstis savā bezvīzu režīma programmā, bet citas atstājot ārpus tās. Vēl viens gadījums ir Brazīlija, ar kuru nesen notika pārrunas. Es paredzu, ka jebkura nolīguma noslēgšanas gadījumā ir jāuzstāj uz savstarpīguma principu, un, manuprāt, tieši šāda veida nolīgumi var būt par pamatu šī principa ieviešanai arī citās jomās.

Priekšsēdētājs. – Kopīgās debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

19. Projektu SIS II un VIS pašreizējais stāvoklis (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par projektu SIS II un VIS pašreizējo stāvokli.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es nevēlos pārbaudīt Parlamenta pacietību, bet man tomēr šis tas ir jāpaskaidro klātesošajiem deputātiem un Parlamentam.

Kad pirms pusotra gada manā rīcībā nonāca par tiesiskumu, brīvību un drošību atbildīgā komisāra portfelis, es uz sava galda atradu divus vērienīgus informāciju tehnoloģiju projektus, kuru mērķis ir aprīkot dalībvalstis ar moderniem un efektīviem sadarbības instrumentiem.

Abi projekti, SIS II un VIS, bija daļa no 2003. gadā parakstītā līguma starp Komisiju un informācijas tehnoloģiju uzņēmumu konsorciju. Abi projekti ir tehniski sarežģīti. Mums savstarpēji jāsaista centrālā sistēma un valstu aprīkojums ar īpaši stingrām prasībām un jāpanāk to mijiedarbība.

Es allaž esmu centies informēt Parlamentu par notikumu attīstību. Pēc Tieslietu un iekšlietu padomes sanāksmēm 2009. gada februārī es rakstīju *Deprez* kungam, Eiropas Parlamenta Pilsoņu brīvību, tiesiskuma un iekšlietu komitejas vadītājam, lai viņu informētu par to, kā noris darbs pie SIS II. Es jums nosūtīju šīs

sarakstes kopiju, *Coelho* kungs, jo parasti jūs esat referents ar SIS saistītos jautājumos un rūpīgi sekojat tiem līdz.

Šis atklātības motivēts, es šodien vēlreiz gribētu sniegt jums pēc iespējas vairāk informācijas. Ir tiesa, ka gan SIS II, gan VIS, līdzīgi kā vairumam rūpniecisku projektu, draud termiņa un budžeta pārsniegšana. Ir tiesa, ka stāvoklis attiecībā gan uz SIS II, gan uz VIS ir neapmierinošs.

Lai arī ir iesaistīti Komisijas un dalībvalstu eksperti, SIS II joprojām saskaras ar vairākiem šķēršļiem. Savukārt VIS ir sācies nozīmīgs posms. Sākotnējie noteikumi apgrūtināja plānoto testēšanu, bet nu šķiet, ka līdz ar dalībvalstu piekrišanu šo noteikumu pārskatīšanai vajadzētu sekmēt nākamo testu veiksmīgu pabeigšanu.

Vispirms pievērsīšos SIS II. Komisija cieši sadarbojas ar prezidentūru, dalībvalstīm un līgumslēdzējiem, lai īstenotu 4. un 5. jūnijā Tieslietu un iekšlietu padomes secinājumos noteiktās pamatnostādnes.

Visas puses tiek aktīvi iesaistītas tehniskajos sagatavošanas darbos pirmajai starpposma testēšanai, kuras mērķis ir nodrošināt pienācīgu pamatu pašreizējam tehniskajam risinājumam. Paturot to prātā, Komisija ir veikusi pārrunas attiecībā uz izmaiņām līgumā, kuras pieprasīja par projektu atbildīgais konsorcijs. Pirmajā starpposmā papildu izmaksas lēšamas EUR 1 026 000 apmērā. Tajā pašā laikā mūsu dienesti ir uzlabojuši projekta pārvaldību un uzraudzību. Tie ir ieviesuši līgumsodus, lai līgumslēdzējs justu lielāku spiedienu.

Piektdienas vakarā es uzaicināju uz tikšanos un tikos ar tā uzņēmuma izpilddirektoru, kurš ir atbildīgs par projektu, lai viņš varētu informēt mani personīgi par pasākumiem, kurus viņš veic, lai atrisinātu tehniskās problēmas.

Visbeidzot, piesardzības nolūkā, kā to jūnija sanāksmē noteica Padome, Komisija ir uzsākusi sagatavošanās darbus, lai, iespējams, pārslēgtos uz alternatīvu sistēmu, ja pašreizējais tehniskais risinājums neko neatrisinātu.

Lai ņemtu vērā šos datus un jauno grafiku, mums šie apstākļi jāpārvērš tiesību aktā. Tāpēc 29. septembrī Komisija ierosināja dažus grozījumus SIS II migrācijas instrumentos, un par tiem pašlaik notiek apspriešanās ar jūsu Parlamentu. Tas dos iespēju izskatīt šo jautājumu sīkāk.

Attiecībā uz VIS jāteic, ka 2009. gada aprīlī līgumslēdzējs uzsāka centrālās sistēmas testus, lai izvērtētu panākto progresu. Līgumslēdzējam vēl nav izdevies ievērot visus līgumā noteiktos kritērijus, kas nepieciešami testu pabeigšanai, lai gan termiņš tika pagarināts.

Komisija, protams, ir piemērojusi līgumsodus, lai sodītu šo kavēšanos. Tā ir likusi līgumslēdzējam īstenot visus atbilstošos korigējošos pasākumus.

Varbūt es kļūdos, bet es nedomāju, ka projektā būtu problēma. No otras puses, šķiet, ka STT norit labi. Testēšana ir jānoslēdz 11. novembrī. Tomēr paralēli tam dalībvalstīm ir jāpielāgo savas valsts sistēmas, lai tās varētu izmantot VIS. Vismaz trīs dalībvalstīm ir lielas grūtības, un kavēšanās šo trīs dalībvalstu dēļ ir pat vēl nozīmīgāka nekā tā, ko rada centrālā sistēma.

Tāpēc mēs vēl veicam sīku analīzi dalībvalstīs, lai noteiktu jaunu grafiku VIS ieviešanai. Tomēr, lai to izdarītu, mums ir jābūt skaidram priekšstatam par centrālās sistēmas testu rezultātiem.

Mana piektdienas tikšanās dod man iemeslu ticēt, ka 11. novembris varētu būt diena, kad uzzināsim, vai veiktie testi ir bijuši veiksmīgi. Jebkurā gadījumā gan valstu sistēmām, gan centrālajai sistēmai ir jābūt lietošanas gatavībā, pirms sistēma tiek ieviesta. Protams, es informēšu Parlamentu par jauno grafiku, tiklīdz kā mēs būsim izstrādājuši tā projektu.

Ar to arī beigšu — lūdzu, atvainojiet par diezgan garo runu, bet es gribēju sniegt detalizētu atskaiti par SIS II un VIS pašreizējo stāvokli. Ir reāls pamats bažām; nav jēgas to slēpt. Abu projektu tehniskā, budžeta un politiskā riska profili attaisno mūsu visu iesaistīšanos, ņemot vērā attiecīgos pienākumus. Ir izmantoti ievērojami finanšu līdzekļi. Komisijas budžetā SIS II paredzēto saistību kopsumma lēšama mazliet vairāk nekā EUR 80 miljonus, no kuriem mazliet vairāk par pusi, EUR 44,5 miljoni, jau ir izlietoti. Par VIS Komisija kopsummā jau ir izlietojusi apmēram EUR 74,5 miljonus. Attiecībā uz budžeta izpildi jāteic, ka pagaidām ir iztērēti gandrīz EUR 43,3 miljoni. Šie skaitļi ir atbilstoši līdzīgiem projektiem Eiropā un citviet pasaulē.

Priekšsēdētājas kundze, es gribētu teikt, ka noteikti informēšu Parlamentu par jebkādam izmaiņām, kuras varētu ietekmēt budžetu, vai arī par šo sistēmu ieviešanas datumu.

Ja mums izdosies ieviest VIS un SIS II, mēs Eiropu būsim apriņķojuši ar visefektīvāko sistēmu pasaulē. Tāpēc mums šķēršļi jāuzveic mierīgi, konkrēti un praktiski, un šajā sakarā es atļaušos pieprasīt Parlamenta palīdzību tik bieži, cik man vajadzēs, lai cieši uzraudzītu šos abus projektus un nodrošinātu to veiksmīgu noslēgšanu.

SĒDI VADA: S. KOCH-MEHRIN

Priekšsēdētāja vietniece

Simon Busuttil, *PPE grupas vārdā*. – (MT) Sākumā es vēlētos pateikties Eiropas Komisijas priekšsēdētājam par sniegto paskaidrojumu, un arī es vēlētos paskaidrot, kāpēc pieprasījām šīs debates.

Tas notika tāpēc, ka Šengenas zona mums ir ļoti svarīga iedzīvotāju pārvietošanās brīvības kontekstā. Tomēr, lai gan gribējām, lai Šengenas zona piedāvātu neierobežotu brīvību iedzīvotājiem, mēs nevēlamies šo privilēģiju piešķirt noziedzniekiem. Tāpēc mēs izveidojām Šengenas informācijas sistēmu, kuru bija paredzēts uzlabot ar jaunas paaudzes sistēmu SIS II, lai palīdzētu nostiprināt iedzīvotāju brīvību, vienlaikus neļaujot noziedzniekiem iegūt nekādas priekšrocības. Tāpēc mēs raizējamies, ka jaunās paaudzes sistēmas, SIS II, ieviešana jau labu laiku kavējas, un neizskatās, ka tā drīzumā tiks pabeigta. Mēs šos jautājumus uzdodam, jo vēlamies zināt kavēšanās iemeslu un to, vai būtu iespējams garantēt datumu, kurā sistēma tiktu ieviesta un darbotos. Tomēr es gribētu, lai visiem būtu skaidrs, ka mūsu galīgais mērķis ir sadarboties ar Eiropas Komisiju, lai nodrošinātu to, ka Šengenas zona darbojas pilnībā un savu iedzīvotāju interesēs, nedodot vaļu tiem, kuriem ir nelāgi nolūki.

Claude Moraes, *S&D grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pateikties komisāram par ierašanos un sīkas informācijas sniegšanu par jaunāko šajā jomā. Mēs novērtējam to, kā viņš to paveica.

Tāpat kā **Busuttil** kungs, arī es vēlos izklāstīt paskaidrojumu — un tas ir kopīgs paskaidrojums — par mūsu lielajām bažām saistībā ar vērā ņemamo kavēšanos migrācijā no SIS uz SIS II un VIS izstrādē. Domāju, jūs sapratīsiet, kāpēc iesniedzām kopīgu rezolūciju, jo mēs esam patiesi nobažījušies. **Coelho** kungs un citi šīs bažas nu jau kādu laiku dara zināmas, un ir vērts pievērst uzmanību tam, ka, lai arī vērā ņemamā kavēšanās ir ārkārtīgi satraucoša pati par sevi, Parlamentam galvenās problēmas, kā jau jūs zināt, ir pārredzamība un atbildība, jo īpaši attiecībā uz konfidencialiem datiem un konfidencialiem datiem tieši šajā jomā. Kā otram likumdevējam un Eiropas Savienības vienīgajai tieši ievēlētajai iestādei Parlamentam ir jābūt informētam par progresu šajās sistēmās, kā tas daudzkārt jau ir prasīts.

Savā rezolūcijā mēs nevēlamies izteikt nesaprātīgas prasības. Mēs gribam būt saprātīgi, un mēs gribam reaģēt uz to, kādā veidā jūs šodien sniedzāt informāciju. Mēs tikai vēlamies būt informēti par pašreizējo stāvokli, saņemt paskaidrojumus par kavēšanās iemesliem un galvojumu, ka šīs problēmas tiks atrisinātas. Ir būtiski, lai tik nozīmīgs projekts, kuram būs ietekme uz lielām ļaužu masām — gan ES, gan citu valstu iedzīvotājiem —, tiktu izstrādāts pārredzami.

Tomēr papildus šiem pārredzamības un atbildības jautājumiem ir svarīgi norādīt arī dažus plašākus sarežģījumus. Mēs redzam tehniskās problēmas, un šo apjomīgo datubāzu izstrāde neizraisa lielu uzticību. Daudzām dalībvalstīm, arī manai valstij, ir bijušas būtiskas grūtības ar savu galveno datubāzu izstrādi, ar identifikācijas numuru datubāzu izstrādi un tā tālāk. Sabiedrības ticība šādām sistēmām ir ārkārtīgi būtiska.

Tāpēc mums neapšaubāmi ir jādarbojas kopā neatkarīgi no piederības politiskajām partijām, lai saskatītu, kā rodas problēmas, kā tās turpmāk var novērst plānošanas, nevis izstrādes posmā. Ir jāgūst mācība, mums ir jāpaļaujas uz šīm sistēmām, un galvenokārt mums ir vajadzīga pilnīga un efektīva uzraudzība. Galu galā šīs sistēmas darbosies tikai tad, ja būs tehniska sadarbība, kā arī sabiedrības ticība šai sistēmai, tas, ka Parlaments izskatīs šos jautājumus atklāti un ka beigu beigās būs arī kāds rezultāts.

Sarah Ludford, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, man šajos 10 gados, kopš esmu Eiropas Parlamentā, runāšanai nekad nav bijis tik daudz laika vienā vakarā! Desmit minūtes ir neierasta greznība, un es nezinu, vai to spēšu izmantot.

Es arī esmu pateicīga priekšsēdētāja vietniekam **J. Barrot** par ierašanos un ziņošanu par problēmām, lai gan, manuprāt, mums turpmāk nevajadzētu lūgt jaunāko informāciju. Ikviens, kurš kaut mazliet ir saskāries ar vērīgu informācijas tehnoloģiju projektu īstenošanu publiskajā sektorā savā dalībvalstī, zina, ka bieži vien rodas dažādas tehniskas problēmas un problēmas ar budžetu. Diemžēl tad, ja problēmas skar divas lielas tik augsta līmeņa sistēmas kā Šengenas informācijas sistēmu (SIS) II un Vīzu informācijas sistēmu (VIS), tas ietekmē ticamību ne tikai Eiropas Savienības iekšējai drošībai — un es pie tā vēl atgriezšos —, bet arī ES vīzu politikai.

Kā VIS referente es varu teikt, ka mēs bijām spiesti tiesību aktus izstrādāt laikā, jo mēs gribējām iet tālāk, VIS pilnībā darbojoties, kā tam ap šo laiku jau vajadzēja būt, un jebkura aizkavēšanās programmā liek dziļi vilties.

Es gribētu pajautāt komisāram *Barrot*, kādas grūtības ir sagaidāmas vīzu pieprasītājiem. Vai būs daudz apmulsušu cilvēku, jo VIS ir paredzēta 20 miljonu vīzu pieteikumu izskatīšanai gadā, un kavējumi droši vien ir nejausības pēc? Un kā ar ārpakalpojumu pasākumiem, kas tiek ieviesti? Jūs minējāt par līgumsodiem attiecībā uz kavējumiem Vīzu informācijas sistēmā. Vai varat pateikt, cik lieli ir šie līgumsodi? Kādas ir aptuvenās papildu izmaksas? Un vai jūs varētu mums pateikt, komisār *Barrot*, vai jūs joprojām ļaunajaties uz līgumslēdzēju, vai arī ir iespējama līguma laušana?

Iespējams, tas ietekmē arī tādas aģentūras izveidi, kas pārvaldītu SIS un VIS, un turpmāk, iespējams, arī citas datubāzes. Iespējams, dažus mērķus attiecībā uz datu vākšanu un liela mēroga pārraudzības sistēmām vajadzēs pārskatīt, kas nebūtu slikti no privātuma viedokļa, ja turpināsies visas šīs tehniskās un infrastruktūras problēmas.

Vēl es tikai gribēju pajautāt komisāram, lūk, ko: pašreiz tiek lēsts, ka SIS II nonāks ekspluatācijā 2011. gada pēdējā ceturksnī. Laikam ir gaidāma vēl kāda kļūme. 2012. gada vasarā Londonā notiks Olimpiskās spēles. Apvienotās Karalistes valdība neizmantoja iespēju pāriet uz SIS I sev vien zināmu iemeslu dēļ. Patiesībā dažus gadus tā pat varēja pāriet uz SIS I, bet teica: „Nē, nē, mēs pagaidīsim SIS II.”

Savās atbildēs valdība man teica, ka tā neuztraucas par sarežģījumiem drošības jomā. Tomēr ne tikai Apvienotās Karalistes, bet arī Eiropas drošība var tikt apdraudēta, ja Apvienotā Karaliste labu laiku pirms 2012. gada Olimpiskajām spēlēm neiesaistīsies piekļuvē Šengenas informācijas sistēmas policijas pasākumiem, kuros tai ir atļauts piedalīties.

Komisār *Barrot*, vai jūs varētu mums pateikt, kādi, jūsuprāt, varētu būt drošības apstākļi Olimpisko spēļu laikā, jo īpaši ņemot vērā to, ka tās notiks Londonā, manā vēlēšanu apgabalā, par ko es ļoti raizējos? Domāju, ka mēs visi ļoti uztrauktos par drošību Olimpiskajās spēlēs. Tie ir tikai daži jautājumi, kurus vēlos jums uzdot. Vēlreiz paldies, ka ieradāties.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, savas grupas vārdā es arī vēlos pateikties komisāram *J. Barrot* par viņa paskaidrojumiem. Protams, arī mēs paužam nožēlu par pašreizējo stāvokli saistībā ar SIS II un VIS.

Bet es gribētu izteikt vēl citas bažas, jo jūs jau zināt, ka mūsu grupai ir īpaša nostāja attiecībā uz biometrisku datu izmantošanu, jo īpaši VIS un SIS II sistēmās.

Es gribētu izmantot iespēju un uzsvērt šo nostāju. Tāpat kā *Sarah Ludford*, arī es esmu neizsakāmi pateicīga par papildu laiku savai runai šovakar. Arī man tas var izrādīties par ilgu, lai gan mans laiks ir sešas, nevis desmit minūtes.

Mēs paužam nožēlu arī par to, ka arvien vairāk iestāžu piekļūst šīm sistēmām. Pašlaik mēs bažījamies, ka SIS no tehniska instrumenta tiek pārvērstis vispārējā kontroles un novērošanas sistēmā.

Tāpēc mēs vēlētos atgādināt Komisijai, ka jauno sistēmu pilnīgas ieviešanas priekšnoteikums ir saskaņota tiesību aktu sistēma datu aizsardzības jomā, pamatojoties uz visaugstākajiem standartiem, un juridiskā instrumenta pieņemšana attiecībā uz minimālajām garantijām procesuālajos tiesību aktos.

Mēs vēlamies paust nožēlu par sadarbības trūkumu no Padomes puses, jo īpaši par atteikšanos izmantot koplēmuma procedūras pasākumu īstenošanai. Mēs ceram, ka turpmāk Eiropas Parlaments regulāri saņems ticamu informāciju par pārbaudēm, izmaksām utt.

Es nevēlos atkārtot jau iepriekš izskanējušu jautājumu, bet arī mēs no komisāra *Barrot* vēlētos saņemt informāciju par līgumu un no tā izrietošajām saistībām, un par to, kas notiks tad, ja testēšanas rezultāti būs neapmierinoši, un vēl mēs gribētu zināt arī par iespējamajām izmaksām.

Iespējams, ka ir jāatzīst arī šāda problēma: mēs izvairītos no daudziem jautājumiem, ja Parlamentam ļautu aktīvi darboties procesā no paša sākuma. Tāpēc es ceru, šis gadījums apliecinās arī to, ka nu tiešām ir laiks sadarboties.

Timothy Kirkhope, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, kā ECR kopīgā priekšlikuma parakstītājs es ļoti priecājos par šīm debatēm. Ir ļoti svarīgi, lai mēs, Eiropas Parlaments, lūgtu Komisijai atskaiti, kad pārrunājam jautājumus, kas saistīti ar ievērojamu Eiropas nodokļu maksātāju līdzekļu tērēšanu. Ir saprotama plašas sabiedrības īpaša interese par tik jutīgu jomu kā datu aizsardzība un apmaiņa. Ir bijušas vairākas

problēmas un kavēšanās, līdz ar to jaunā sistēma joprojām nav nodota ekspluatācijā. Patlaban tiešām rodas šaubas par projekta dzīvotspēju.

Es gribētu vaicāt Komisijai, kāpēc ir tāda kavēšanās un līdzekļu pārtērēšana. Kas tiek darīts, lai novērstu trūkumus? Mēs gribētu pilnīgu pārredzamību attiecībā uz ieviešanas procesu, kā arī saistībā ar finansiālajiem aspektiem, kurus jau minēju. Kā teikts mūsu rezolūcijā, Apvienotā Karaliste — protams, pašlaik tā nav pilntiesīga Šengenas zonas dalībvalsts — kopā ar citām dalībvalstīm nevēlēsies iesaistīties šīs sistēmas ieviešanā, ja netiks rasts risinājums.

Es gribētu arī vaicāt, kas tiek darīts ar līgumslēdzējiem, lai segtu zaudējumus. Mēs gribētu, lai Komisija un Padome atbildētu uz jautājumiem, lūdzot abas iestādes sniegt paskaidrojumu, kāpēc ir tāda paļāvība uz pašreizējo līgumslēdzēju un uz tā spēju veiksmīgi virzīt sistēmu izstrādi. Vai šim projektam ir nākotne vai arī mums jau tagad vajadzētu no jauna apsvērt visu iniciatīvu? Kā teica komisārs Barrot, dažas valstis vilcinās, bet neapšaubāmi ir grūti vainot tikai tās. Eiropas Parlamentam ir jābūt pastāvīgi informētam par situāciju šo sistēmu ieviešanā. Es ar nepacietību gaidīšu komisāra rakstiskās atbildes uz maniem un manu kolēģu jautājumiem.

Cornelia Ernst, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribētu teikt, ka mēs neesam vienisprātis ar Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) paustajām bažām. Viss ir ļoti vienkārši: mēs uzskatām, ka turpmākā SIS II projekta attīstība ir lieka un politiski nepareiza. Šādi uzskatām trīs iemeslu dēļ; pirmkārt, tāpēc, ka tiek apvienoti izlūkdienestu un policijas dati, radot sistēmu, kas vairs negarantē kontrolējamību un kurā personas dati patiesībā nav aizsargāti.

Otrais iemesls ir biometriskie dati, kas te tiek uzskatīti par liela mēroga eksperimentu, un treškārt, SIS II, protams, tiks izmantota pret tā saukto nelegālo imigrāciju. Tāpēc mūsu priekšlikums ir šāds: kā mēs visi zinām, mums ir SIS I. Mēs uzskatām, ka ir prātīgi to attīstīt kā „one for all”. Tā ir pragmatiska pieeja, pat ja mūs par to bargi kritizē. Tomēr mēs uzskatām, ka ar pašlaik izmantoto pieeju vairs nevar panākt. Vienkāršāk sakot, SIS II ir *de facto* neveiksmīgs projekts, un turpināt spiegt ap to ir zināmā mērā bezjēdzīgi. Svarīgi ir tas, ka naudu, kas pašlaik tiek izlietota nelietderīgi, varētu ietaupīt, un tādējādi mums būtu mazāk problēmu ar šo projektu un vairs nekādu raizu par SIS II ieviešanas kavēšanos. Es to saku arī, ņemot vērā viedokli Saksonijā, Vācijas reģionā netālu no Polijas un Čehijas. Es ļoti labi zinu, ka būtu prātīgāk kaut ko darīt, lai panāktu lielāku stabilizāciju saistībā ar policiju, nevis ieviest kaut ko tādu.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Dāmas un kungi, sākumā es gribētu pateikties priekšsēdētāja vietniekam Barrot par viņa paziņojumu, lai gan viņš ir neapskaužamā situācijā, jo būtu labi dzirdēt arī Padomes nostāju. Protams, ir vieglāk veikt parlamentāru pārbaudi attiecībā uz Komisiju, nevis uz Padomi.

2001. gada decembrī Komisijai piešķīra pilnvaras ieviest otrās paaudzes Šengenas informācijas sistēmu (SIS), kuru bija plānots nodot ekspluatācijā 2007. gada martā. Ir bijušas daudzas problēmas un kavēšanās. Jaunā sistēma joprojām nedarbojas. Daži paredz, ka tā nedarbosies līdz 2012. gadam, kamēr citi apšauba paša projekta dzīvotspēju. Kavēšanās notiek ne tikai ar SIS, bet arī ar Vīzu informācijas sistēmu (VIS), jo abus projektus izstrādā viens uzņēmums.

Jāteic, ka es joprojām paļaujos uz priekšsēdētāja vietnieku J. Barrot. Kā politiķis viņš vienmēr sevi ir parādījis kā kompetentu, nopietnu un īstu eiropieti. Mēs zinām, ka viņš neuzsāka SIS projektu; viņš to mantoja, pēc priekšsēdētāja J. M. Barroso pieprasījuma piekrist portfeļu maiņai. Tomēr Eiropas Komisijas dienesti un uzņēmums, kas nolīgts centrālās sistēmas izstrādei, gan ir uzskatāmi par atbildīgiem.

Parlamentam ir budžeta pilnvaras, un mums ir tiesības un pienākums pieprasīt paskaidrojumu no Eiropas Komisijas. Kāpēc mums vajag SIS II? Mums vajag labāku ārējo robežu kontroli, mums vajag lielāku drošību, mums vajag biometriskos datus un mums vajag brīdinājumu sasaisti. Ir plānots veikt divas vispārējas testēšanas, tā sauktās starpposma testēšanas, 22. decembrī un 2010. gada vasarā. Pirmās testēšanas mērķis ir pārbaudīt SIS II vienmērīgu, drošu un efektīvu darbību ekspluatācijas apstākļos 72 stundas un pārbaudīt, vai svarīgākās pamatfunkcijas un datu savienojamība spēj darboties bez problēmām un pārtraukumiem.

Tas rada vairākus jautājumus. Pirmkārt, vai pastāv risks, kas varētu apdraudēt testu veikšanu šī gada decembrī? Otrkārt, lai samazinātu risku, vai tiek apsvērta iespēja samazināt prasību līmeni vai pat testos iesaistīto valstu skaitu? Treškārt, vai šos jaunos testus var uzskatīt par daļu no gada līguma ar uzņēmumu vai arī tās tiks uzskatītas par papildu prasībām, par kurām būs jāmaksā papildus? Ceturtkārt, vai problēmu konstatēšanas un tehnisko kļūmju dēļ līgumā ir iekļauti papildu pakalpojumi? Cik naudas tam ir iztērēts? Piektkārt, kāda ir līgumslēdzējam noteikto sodanaudu, kuras minēja priekšsēdētāja vietnieks J. Barrot, kopsumma par kavēšanos un tehniskajām kļūmēm, kuru dēļ iepriekšējās pārbaudes bija neveiksmīgas? Sestkārt, vai Komisija

apsver to, ka gadījumā, ja nāksies pāriet uz alternatīva risinājuma ieviešanu, tas nozīmēs līguma laušanu ar „Steria”? Kādus sarežģījumus šādā gadījumā tas radīs saistībā ar VIS?

Visbeidzot, pēdējais jautājums, priekšsēdētājas kundze. Vai tiesa, ka Bulgārija un Rumānija ir pārstājušas gaidīt uz SIS II un ka jau tiek plānota to integrācija SIS I?

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Paldies, priekšsēdētājas kundze. Es centīšos iekļauties sev atvēlētajā laikā. Principā mēs atbalstām SIS II ieviešanu un tās funkcionalitāti. Kad šis tūkstošgades sākumā biju iekšlietu ministrs, es sparīgi lobēju šo sistēmu. Tolaik mums solīja, ka to ieviesīs 2007. gadā, jo to steidzami vajadzēja jaunajām dalībvalstīm, lai tās varētu iesaistīties šīs drošības sistēmas veidošanā.

Jaunās dalībvalstis nu ir klāt, bet SIS II — ne. Aizkavēšanās ir nemitīgi jāanalizē un jāpēta. Ir jābūt zināmām sekām. Mums ir jāmacās no līdzšinējās pieredzes nākotnes vārdā.

Mums jāatzīst, ka Komisija ir darījusi visu, lai sekmētu SIS II projekta attīstību, tajā skaitā arī piecietusi ne pārāk ideālus testu rezultātus. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka nav jēgas pārāk lielam kompromisam, jo tas būtu uz sistēmas stabilitātes un drošības rēķina. Tāpēc mums jānovērš jebkāds papildu finanšu slogs dalībvalstīm, kas varētu tapt zināms analizēs vai testos, un turpmāka aizkavēšanās ar sistēmas ieviešanu. Mums vajag pilnīgu pārredzamību, kā arī runāt skaidru valodu ar tiem, kuri īsteno projektu Komisijas vārdā, un tas nozīmē arī to, ka vajadzības gadījumā šiem projektu vadītājiem rodas finansiāli zaudējumi.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisār, 2006. gadā, kad jaunās dalībvalstis gaidīja, līdz varēs pievienoties Šengenas zonai, mēs noteicām un mums noteica, ka vienam no nosacījumiem ir jābūt tādām, ka SIS II ir jādarbojas. Tīkmēr atklājās, ka sistēma nespēj darboties vispār. Mums teica, ka grīda esot par plānu, lai izturētu tehnisko iekārtu svaru, un, ja Portugāles prezidentūra nebūtu nākusi klajā ar *SISone4ALL* sistēmas darbības risinājumu, astoņas jaunās dalībvalstis vēl tagad gaidītu iespēju pievienoties Šengenas zonai.

Tomēr mums jāatceras, ka bija jāparaksta jauni līgumi, bija jāatrod jaunas finanšu paketes SIS II sistēmas izstrādei, kā arī SIS I+ sistēmas darbība ir jāfinansē. Tāpēc mēs praktiski finansējam divas sistēmas, kas Eiropas nodokļu maksātājiem neizmaksā maz. Neapšaubāmi, kad runa ir par Eiropas iedzīvotāju drošības garantēšanu, runa ir arī par lieliem ieguldījumiem. Pretēji kreisā spārna kolēģim es uzskatu, ka tas var radīt milzīgas pārmaiņas kvalitātes ziņā Eiropas drošības labā.

Vēl mani interesē kavēšanās, ņemot vērā, ka 2001. gadā sistēmas izstrādi bija plānots paveikt piecos gados, no 2002. līdz 2007. gadam. Nu jau runa ir par to, ka tā tiek izstrādāta vairāk nekā 10 gadu. Komisār, tāda neziņas pakāpe par tehnisku sistēmu nav iespējama, ka tās izstrādes laiks ir jādubulto. Mēs labi apzināmies, ka tehniski šķēršļi var aizkavēt darbu un ka valsts ieguldījumi var kavēties, bet galu galā mums ir jājautā: kāds ir kavēšanās īstais iemesls? Vai kāda valsts, patiesībā kāda dalībvalsts, tīšuprāt kavē SIS II sistēmas izstrādi? Noslēgumā vienkārši pajautāšu: kā var garantēt, ka tas pats neatkārtosies ar VIS sistēmu?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ņemot vērā kavēšanos un problēmas ar darba pabeigšanu pie SIS II, kā arī prognozes, ka tā pilnībā darbosies ne ātrāk par 2011. gada beigām, citi saka, ka pat ne ātrāk par 2015. gadu, ir nolemts līdz gada beigām veikt SIS II testēšanu, novērtējot tās funkcionalitāti. Ja SIS II tiks atklāti defekti, runā, ka ieviesīot alternatīvu plānu, pamatojoties uz SIS I uzlabojumiem.

Tas rada vairākus jautājumus. Vai Eiropas Komisija ir gatava ieviest alternatīvu plānu? Ko iesāks ar to dalībvalstu ieguldījumiem, kurām ir radušies izdevumi saistībā ar jaunās sistēmas aprīkojuma iegādi? Vai šo aprīkojumu izmantos alternatīvajā plānā? Visbeidzot, kā Komisija plāno aprēķināt līgumsodus par projektu atbildīgajiem?

Jacques Barrot, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es nevaru atbildēt uz visiem man uzdotajiem jautājumiem, ņemot vērā laika trūkumu. Attiecībā uz VIS runa ir par testiem, kas ietekmē centrālo sistēmu un kas ir jāveic līdz 11. novembrim, un SIS II gadījumā runa ir par starpposmu, proti, par kritēriju, kas ir jāizpilda līdz gada beigām.

Vispirms es esmu ļoti pateicīgs visiem runātājiem. Es gribu, lai Eiropas Parlamentam būtu neierobežota piekļuve visa veida informācijai. Vēlos jums atgādināt, ka abas nozīmīgās sistēmas izstrādāja dalībvalstis, lai varētu baudīt pārvietošanās brīvību drošos apstākļos, kā to jau norādīja *Busuttil* kungs un jo īpaši *Moraes* kungs.

Sākumā es gribētu censties atbildēt par VIS, jo īpaši *Ludford* kundzei, kura kā referente ir sevišķi interesējusies par šo problēmu. Var pateikt to, ka VIS testi tiks veikti līdz 11. novembrim, un tie mums rādīs, vai ir jāmaina

virziens. Pagaidām var uzskatīt, ka VIS ir pamatīga arhitektūra ar dažām kļūdām, bet tās var labot. Tomēr tieši testi parādīs, vai mums jāizbeidz līgums ar līgumslēdzēju. Vēl ir par agru teikt, bet tādā gadījumā grafiks tiks attiecīgi pārskatīts.

Es gribētu norādīt uz 2005. gada Padomes lēmumu, ka dalībvalstīm VIS ir jāievieš konsekventi un saskaņoti. Tāpēc VIS regula paredz, ka sistēma pirmajā reģionā sāks darboties Komisijas noteiktā datumā, tiklīdz kā visas dalībvalstis būs paziņojušas, ka tās ir veikušas visus tehniskos un juridiskos pielāgojumus, kas nepieciešami VIS lietošanai tajā reģionā.

Tas nozīmē, ka VIS sāks darboties pirmajā reģionā — Ziemeļāfrikā, aptverot valstis, kurās ir vislielākais nelegālās imigrācijas un drošības risks, — tajā pašā dienā, kad tā sāks darboties visās dalībvalstīs. Tāpēc man ir jāsaka, ka ir būtiski, lai visas dalībvalstis būtu gatavībā un pārvaldītu VIS, jo mums ļoti kaitētu, ja centrālā sistēma darbotos normāli, bet mēs būtu spiesti pagarināt termiņu vēl ilgāk dažu dalībvalstu kavēšanās dēļ. Tādēļ šajā sakarā es esmu nepiekāpīgs.

Es pamanīju, ka *Ludford* kundze minēja problēmu ar Olimpiskajām spēlēm. Es no tiesas ceru, ka līdz tam laikam mēs būsim panākuši progresu. Tomēr ir tiesa, ka ir izstrādāts noteikums, lai Apvienotā Karaliste varētu pievienoties SIS I + pirms Olimpiskajām spēlēm, ja tas būs nepieciešams.

Vēl es gribētu teikt, ka attiecībā uz vīzu pieprasījumiem mēs tiešām ceram pārāk nenovirzīties no paredzētā termiņa, jo mums tas ir ļoti svarīgi; ja pārāk vilcināsimies ar VIS, pastāv liels risks, ka cilvēki dosies uz konsulātiem, lai „nopirktu” vīzas.

Ždanokas kundze runāja par biometriskajiem datiem un to, kā tiks kontrolēta piekļuve sistēmai. Domāju, ka mums vēl būs iespēja to pārrunāt, bet šīs kontroles tiks pakļautas vairākiem skaidri formulētiem noteikumiem. Es pamanīju, ka *Ernst* kundze neatbalsta šo sistēmu, bet es vēlos atgādināt, ka tā man teica arī *Kirkhope* kungs. Nu esmu ticis līdz *Coelho* kungam. *Coelho* kungam SIS II ir labi pazīstama, un es gribētu censties atbildēt uz dažiem viņa jautājumiem, saglabājot iespēju sniegt rakstisku atbildi uz viņa septiņiem jautājumiem.

Es varu pateikt to, ka Komisija uzsāka sarunas par līguma noslēgšanu ar otro līgumslēdzēju un ka šajās sarunās uzmanība bija vērsta uz divām jomām: pirmajai starpposma testēšanai nepieciešamo papildu pakalpojumu un aprīkojuma sagatavošana un grozījumi pamatlīgumā, lai tādējādi SIS II starpposmi tiktu oficiāli iekļauti līgumā. Jūlija beigās mēs panācām vispārēju vienošanos. Jūlija beigās mēs panācām vispārēju vienošanos, un ir tiesa, ka otrs līgumslēdzējs norādīja uz noteikumiem, kas šķietami sarežģīja pirmā starpposma panākumus. Tomēr mēs ar līgumslēdzēju parakstījām līgumu, kas paredz, ka šis starpposms ir jāpanāk.

Analīzes un labošanas periods lika mums saprast, ka SIS II ir radīta uz stabiliem, lai gan reizēm pārmērīgi sarežģītiem pamatiem, un par spīti dažām grūtībām sistēma bija labojama.

Šī padziļinātā analīze ļāva mums konstatēt vairākus veidus, kādos uzlabot sistēmu, bet tas tiesa, *Coelho* kungs — un es to saku arī visam Parlamentam —, ka mums ir ļoti vērienīgs projekts šajā jomā un ka nav viegli paredzēt, kas īsti notiks.

Tomēr es varu pateikt, ka mēs esam noteikuši līgumsodus „*Hewlett-Packard*” un „*Steria*” konsorcijam, lai to sodītu, pirmkārt, par nespēju izstrādāt sistēmu līgumā noteiktajā līmenī līdz ST darbības testēšanas līguma darbības laika beigām, un, otrkārt, jebkurā gadījumā pašlaik, par kavēšanos saistībā ar VIS iekšējo testēšanu.

Šos abus projektus īsteno saskaņā ar vienu līgumu, tāpēc sodanaudas tiek aprēķinātas gan no SIS II, gan no VIS rēķiniem. Sodanaudu kopsumma ir gandrīz EUR 3.5 miljoni, un VIS gadījumā sodanaudu aprēķināšana turpinās, bet SIS II gadījumā to apturēja, kad janvāra sākumā tika uzsākta analīze un labošanas pasākumi. Ja šo projektu īstenošana tiks pārtraukta, otram līgumslēdzējam acīmredzot nāksies segt attiecīgos zaudējumus.

Priekšsēdētājas kundze, ņemot vērā pašreizējos apstākļus un to, ko teicu attiecībā gan uz VIS — par testiem, kas notiks līdz 11. novembrim —, gan uz SIS II — par mērķi, pabeidzot gada beigu starpposmu, apstiprināt to, vai arhitektūra ir tiešām dzīvotspējīga —, es nespēju atbildēt precīzāk, jo pašreiz mēs esam testēšanas un gatavošanās starpposmam posmā.

Es vēlos teikt, ka Parlaments ir aicināts mums palīdzēt skubināt otru līgumslēdzēju. Kā jau redzat, esmu apņēmības pilns un personīgi iesaistījies šajā jautājumā. Es ceru, ka tāpat kā ar *Galileo* man izdosies vairāk vai mazāk glābt abus projektus, kas ir ļoti interesanti tehniskā ziņā un kas ļautu Eiropai gūt labumu no augstas veiktspējas sistēmas, bet šovakar es to vēl nevaru apliecināt.

Mēs aicinām Parlamentu mums palīdzēt skubināt dalībvalstis: esam noskaidrojuši, ka vislielākā kavēšanās attiecībā uz VIS pašlaik notiek dažu dalībvalstu dēļ.

Priekšsēdētājas kundze, es ļoti labi apzinos, ka neesmu atbildējis uz visiem jautājumiem, bet es esmu Parlamenta rīcībā un būšu gatavs sniegt informāciju, ko Eiropas Parlamenta deputāti un jo īpaši tie, kuri šovakar uzdeva jautājumus, vēlas dzirdēt, tiklīdz un kad to būšu saņēmis.

Priekšsēdētāja. – Paldies par atbildi, komisār. Esmu saņēmusi trīs rezolūciju priekšlikumus attiecībā uz šo debašu beigšanu.⁽²⁾

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 22. oktobrī plkst. 11.00.

20. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

21. Sēdes slēgšana

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.45)

⁽²⁾ Sk. protokolu